

สำเนาเอกสารสูตร มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุของพนักงานเงิน俸norชั้นอีกชั้นและเงิน俸norชั้นวาง
บริษัทในเครือ เช่นทรัพพณ์ จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

ผู้แทนฯ วัฒนลักษร

- 1 พ.ศ. 2560
370573

พ.ศ.๒๕๖๐

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

มกราคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ฉันท์นี้ เวช วัฒนธรรม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรม努ย ของมหาวิทยาลัยบูรพา ได้

คณะกรรมการควบคุมสารานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรตัน แสดงหาญ)

คณะกรรมการสอบสารานิพนธ์

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรตัน แสดงหาญ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญญา อิงอาจ)

กรรมการ

(ดร.วรรณา ลือกิตินันท์)

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยวอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรม努ย ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

อนุมัติคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นันทกัrd)

วันที่ ๘ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรัตน์ แสดงพาณุ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้เสียสละเวลาให้ความเชื่อเหลือ
ในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำระหว่างการทำวิจัยเป็นอย่างดี ตลอดจนให้ความอาใจใส่ดูแล
ติดตามความก้าวหน้าและคอบข่าวแก่ไขเมื่อผู้วิจัยประสบปัญหา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็น
อย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญญา อิงอาจ และดร.วรรณภา ลือกิตินันท์
ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบและได้กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจแก้ไขและวิจารณ์
ผลงานทำให้งานนิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.วรรณวิชัน ถนอมชาติ คุณสนธยา พ่อเดี และความสุภาพนิยม ศรีกลม
ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากบริษัท เช็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด ที่ให้ความ
ร่วมมือ เป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี
ขอขอบคุณผู้ดูแลแบบสอบถามทุกท่านที่ได้สละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
เพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัว ที่ให้การอุปการะ
สนับสนุนและให้กำลังใจตลอดมา ทำให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาและทำงานนิพนธ์จนบรรลุผลสำเร็จ

ฉันทนา แซ่ วัฒน์ตระ

55920748: สาขาวิชา: การจัดการทรัพยากรมนุษย์; ก.ม. (การจัดการทรัพยากรมนุษย์)

คำสำคัญ: ทัศนคติ/ การทำงาน/ผู้สูงอายุ/ พนักงาน/ ชลบุรี

**ฉันท์แข็งแกร่งนั้น: ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงาน
เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวาย บริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัด
ชลบุรี (ATTITUDES TOWARD WORK OF OLDER WORKER OF GENERATION X AND
GENERATION Y AFFILIATES CENTRAL PATTANA PUBLIC COMPANY LIMITED IN
CHONBURI PROVINCE) คณะกรรมการคุณงานนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรัตน์ แสดงหาญ,
63 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.**

งานนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทำงานของพนักงาน
สูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวาย บริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)
ในจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างคือพนักงานบริษัท เช็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด ที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ
เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ จำนวน 45 คน และเจนเนอเรชั่นวาย จำนวน 38 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และสถิติทดสอบที่แบบตัวอย่างอิสระกัน ผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ
ของเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวาย บริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัด
ชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย และเป็นทัศนคติในด้านบวก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบุคคล
สุขภาพของพนักงานสูงอายุไม่เป็นปัญหาต่อการทำงาน ส่วนด้านองค์กรพบว่าพนักงานสูงอายุสามารถ
เรียนรู้นวัตกรรมใหม่ และสามารถพัฒนาการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าได้รับการอบรม
ประสบการณ์ของพนักงานสูงอายุมีประโยชน์ต่อการทำงาน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง ทำงาน ได้
อย่างมีประสิทธิภาพเหมือนบุคคลอื่นๆ ที่อยู่ในวัยทำงาน ไม่ใช่ปัญหาต่อการทำงานขององค์กร ส่วน
การเปรียบเทียบทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวายพบว่าทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติ
ต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

55920748: MAJOR: HUMAN RESOURCE MANAGEMENT; M.M. (HUMAN RESOURCE MANAGEMENT)

KEYWORDS: ATTIDUES/ WORK/ OLDER WORKER/ WORKER/ CHONBURI
CHANKAE WATTHANACHAT: ATTIDUES TOWARD WORK OF OLDER
WORKER OF GENERATION X AND GENERATION Y AFFILIATES CENTRAL PATTANA
PUBLIC COMPANY LIMITED IN CHONBURI PROVINCE. INDEPENDENT STUDY
COMMITTEE ADVISORS: ASSISTANT PROFESSOR PORNRAT SADANGHARN, Ph.D.,
63 P. 2015.

The purpose of this research was to investigate and compare the work attitudes toward work of older worker of generation X and generation Y affiliates Central Patana Public Company limited in Chonburi Province. Subjects were Central Pattana Chonburi Company limited workers which were further divided into two groups: (I) forty five (45) generation X workers and (II) thirty eight (38) generation Y workers using cluster sampling. The research tool was questionnaires. The statistical analyses included percentage, mean, standard deviation and t-test of independent populations. The research results found the attitudes toward work in older worker of generation X and generation Y of affiliates Central Patana Public Company limited in Chonburi Province was positive at agree level. Regarding individual aspects, it was found that health of older worker did not affect work efficiency. In addition, for organization point of view, these people were able to learn innovation and to develop their work effectively if training courses provided. Their experiences and high responsibility were beneficial to work and were not considered as problems. There was no significant difference ($P<0.05$) of work attitudes between generation X and generation Y workers.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
สารบัญ	๖
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๘
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐาน.....	4
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มคนในแต่ละเจนเนอเรชัน	8
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	12
แนวคิดเกี่ยวกับสังคมผู้สูงอายุ	15
ข้อมูลบริษัทในเครือ เช่นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	28
การเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดกระทำข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงาน บริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี	32
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อ ¹ การทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงิน俸อเรชั่นอีกซ์ และ ² เงิน俸อเรชั่นวายบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี	34
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เบริยงเทิร์บทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงิน俸อเรชั่นอีกซ์ และเงิน俸อเรชั่นวายบริษัทในเครือ ³ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี	40
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำงานของ พนักงานสูงอายุ เป็นข้อความปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ⁴ เพิ่มเติม	41
5 สรุปผล อกบิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42
สรุปผล	42
อกบิปรายผล	43
ข้อเสนอแนะ	44
บรรณานุกรม	46
ภาคผนวก	50
ภาคผนวก ก	51
ภาคผนวก ข	55
ภาคผนวก ค	61
ประวัติย่อของผู้วิจัย	63

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 จำนวนและร้อยละของประชากรสูงอายุ พ.ศ. 2537 2545 2550 2554 และ 2557	16
4-1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของบริษัทในเครือ เช่นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี	32
4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงินเดือนเรชั่นເອັກໜ້າ และเงินเดือนเรชั่นວายบริษัทในเครือ เช่นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี	34
4-3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของ พนักงานเงินเดือนเรชั่นເອັກໜ້າ และเงินเดือนเรชั่นວายบริษัทในเครือ เช่นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลในเรื่องปัญหาสุขภาพของผู้สูงอายุรายข้อ	35
4-4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงินเดือนเรชั่นເອັກໜ້າ และเงินเดือนเรชั่นວายบริษัทในเครือ เช่นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านองค์กรในเรื่องการเรียนรู้ และนวัตกรรมรายข้อ	36
4-5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงินเดือนเรชั่นເອັກໜ້າ และเงินเดือนเรชั่นວายบริษัทในเครือ เช่นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านองค์กรในเรื่องประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงานรายข้อ	37
4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงินเดือนเรชั่นເອັກໜ້າ และเงินเดือนเรชั่นວายบริษัทในเครือ เช่นทรัล พัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านองค์กร ในเรื่องความสัมพันธ์ ในองค์กรรายข้อ	38
4-7 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงาน เงินเดือนเรชั่นເອັກໜ້າ และเงินเดือนเรชั่นວายบริษัทในเครือ เช่นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี	40
4-8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ	41
5-1 สรุปผลการวิจัยตามสมมติฐาน	43

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยต่าง ๆ ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยในระยะเวลาที่ผ่านมา ได้ทำให้อัตราการเกิดและอัตราการตายของประชากรมีแนวโน้มลดลง จนทำให้สังคมของไทยประเทศได้กลายเป็น สังคมผู้สูงอายุ ทั้งนี้เป็นเพราะความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี และ วิถีชีวิตด้านการดูแลสุขภาพของคนไทยทำให้ประชากรมีความแข็งแรง มีกำลังวังชา และมีอายุยาวขึ้น (สมรักษ์ รักษาทรัพย์, ภวิล นิลไบ และนงนุช อินทริเศษ, 2551) การที่ประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นนั้น มีผลให้อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจชะลอตัวลง แต่ถ้าสามารถทำให้ผู้สูงอายุเข้ามามีส่วนร่วมในตลาดแรงงานนานขึ้น หรือทำให้ผู้สูงอายุกลับเข้ามารажางงานใหม่ จะมีผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย นอกจากนี้การขยายชีวิตการทำงานจะช่วยเพิ่มความมั่นคงและเป็นการช่วยเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย (สมรักษ์ รักษาทรัพย์, กานุจันี กังวนพรศิริ และนงนุช อินทริเศษ, 2553)

สำหรับแนวโน้มสถานการณ์ประชากรผู้สูงอายุของประเทศไทย จากผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ 4 ครั้งที่ผ่านมา พบว่า ประเทศไทยมีจำนวนและสัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง โดยในปี 2537 มีจำนวนผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ 6.8 ของประชากรทั้งประเทศ และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.4 ร้อยละ 10.7 ร้อยละ 12.2 ในปี 2545 2550 2554 ตามลำดับ และผลการสำรวจปี 2557 พบว่า มีจำนวนผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ 14.9 ของประชากรทั้งหมด ซึ่งเป็นผลจาก การที่ประเทศไทยประสบผลลัพธ์ในนโยบายด้านประชากรและการวางแผนครอบครัว ทำให้การเกิดลดลงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งความก้าวหน้าทางการแพทย์ สาธารณสุข และเทคโนโลยี ทำให้ประชากรมีอายุยืนยาวขึ้น ส่งผลให้โครงสร้างประชากรของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป เป็นโครงสร้างแบบผู้สูงอายุ หรืออาชีวกร่าว ได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในอาเซียนที่เข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย (Aging society) คือการที่มีจำนวนผู้สูงอายุหรือประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มสูงขึ้นจนมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด ในขณะที่วัยเด็กและแรงงานลดน้อยลงร้อยละ 7 จึงส่งผลกระทบต่อสภาวะทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยรวมของประเทศไทย (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอาจไม่ใช่การยุติการทำงาน หากแต่เป็นโอกาสในการที่จะพัฒนาหารูปแบบการทำงานที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุเพื่อเป็นแรงผลักดันในการพัฒนาประเทศตามแนวทางในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่ได้ระบุถึงการพัฒนาผู้สูงอายุให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม มีคุณภาพมีคุณค่าสามารถปรับตัวท่ามการเปลี่ยนแปลง เป็นพลังในการพัฒนาสังคม

ด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำในผู้สูงอายุ โดยกำหนดลักษณะประเภทงานและอัตราค่าจ้างที่เหมาะสม ควบคู่กับการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะทั้งด้านวิชาการและการใช้สื่อการเรียนรู้สมัยใหม่ให้แก่ผู้สูงอายุ เพื่อการประกอบอาชีพและการพัฒนาตัวของย่างต่อเนื่อง ในทางตรงข้าม หากไม่มีการส่งเสริมการทำงานของผู้สูงอายุซึ่งเป็นกลุ่มแรงงานที่มีศักยภาพ มีความรู้และประสบการณ์สูง ผู้สูงอายุที่จะทิ้งงานมากขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้อาจกล้ายเป็นปัญหาระยะยาวในการพัฒนาประเทศไทย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวทำให้สัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลง แต่ความต้องการแรงงานในระบบเศรษฐกิจอาจเพิ่มขึ้นในอนาคต การขาดแคลนแรงงานจะเป็นปัญหาสำคัญ ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีงานทำจึงเป็นแนวทางที่่นำสนใจแนวทางหนึ่งในการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในอนาคต (พรรัตน์ แสดงหาญ,
2556)

ปัจจุบันการทำงานในองค์กรนั้นมีบุคลากรที่มีความหลากหลายเจนเนอเรชั่นทำงานร่วมกัน ทำให้มีความแตกต่างกันทั้งปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ การศึกษา ตลอดจนช่วงอายุที่แตกต่างกัน ซึ่ง ความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นทำให้แต่ละกลุ่มนี้ค่านิยม ทัศนคติ พฤติกรรมความคาดหวัง มุมมอง ในการทำงาน รวมทั้งการทุ่มเทในการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งธรรมรัตน์ ออยู่พร (2556) ได้จัดกลุ่ม เjennen เอเชียน (Generation) ของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 เjennen เอเชียน ได้ดังนี้

เบบีบูมเมอร์ส (Baby Boomer Generation) คือผู้ที่เกิดระหว่าง พ.ศ. 2504-2520 อยู่ในช่วงที่สังคมไทยขาดความมั่นคง เกิดการปฏิวัติ รัฐประหาร ในเรื่องของจำนวนการเกิดก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากยังไม่มีการคุ้มกำเนิด การวางแผนครอบครัวหรือวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ทางด้านการแพทย์

เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) คือผู้ที่เกิดระหว่าง พ.ศ. 2504-2520 อยู่ในช่วงที่สังคมไทยได้รับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก การเปลี่ยนแปลงภายในคือนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงภายนอกคือ การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมของประเทศอื่น ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการแพร่ขยายของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ภาวะด้านสังคมอื่น ๆ ก็ต้องปรับตัวหรือที่เรียกว่า โอลกาวิวัฒน์ รวมทั้งรัฐนธรรมาไทยที่เกิดการเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน

เจนเนอเรชันวาย (Generation Y) คือผู้ที่เกิดระหว่าง พ.ศ. 2521-2540 โดยเกิดและเติบโตในช่วงที่มีความเจริญของสังคมเริ่มเข้าสู่ยุคประชาธิปไตย และประเทศไทยยังคงพัฒนาสู่อุดสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งยังเปิดรับอารยธรรมต่างชาติทั้งตะวันตกและเอเชีย เทคโนโลยีที่ทันสมัย แต่การพัฒนาเศรษฐกิจและอุดสาหกรรมเกิดผลกระทบที่ตามมาคือ เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ แนวทางหนึ่งที่รักใช้ในการแก้ไขปัญหาเรื่องคน คือ การให้การศึกษา ส่งผลให้คนรุ่นหลังมีการศึกษาที่สูงขึ้น

จากการแบ่งกลุ่มของคนในแต่ละเจนเนอเรชั่นจะเห็นได้ว่า คนที่อยู่ในวัยแรงงานในสังคมปัจจุบัน ส่วนใหญ่ประกอบด้วยคนในเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวาย และบางส่วนที่เป็นรุ่นเบบีบูมที่ยังคงเหลืออยู่ อาจเป็นที่ปรึกษา เป็นเจ้าของกิจการ และ/หรือกลุ่มที่ยังมีอาชญากรรมไม่ยอมเลิกไว้มีปล่อยวาง (วิทยา ชีวรุ โภทัย, 2555) เป็นกลุ่มที่กำลังจะทรายเกี้ยวน้ำ อายุแล้วก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งแนวโน้มนี้อาจส่งผลให้จำนวนวัยแรงงานลดลงด้วยบางกับการที่คนรุ่นใหม่จำนวนหนึ่งไม่ต้องการที่จะทำงานประจำ แต่เลือกที่จะมีอิสระในการทำธุรกิจด้วยตนเอง รวมไปถึงกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย ซึ่งชอบกับการเปลี่ยนงานเพื่อค้นหาสิ่งใหม่ ๆ ที่ตอบโจทย์ตนเอง ดังนั้นผลที่ตามมาคือการขาดแคลนแรงงาน หรือหากไม่รุนแรงถึงขั้นสถานประกอบการก็จะประสบปัญหาในการสรรหาและเลือกคนเข้ามาทำงาน การจ้างงานผู้สูงอายุจึงเป็นทางเลือกหนึ่งของอนาคตของการเป็นสังคมผู้สูงอายุ (พรรต้น แสดงหาญ, 2557)

บริษัท ในเครือ เทียนทรัพพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี มี 3 แห่ง ได้แก่ บริษัท เทียนทรัพพัฒนา จำกัด (มหาชน) สาขาพัทยา บริษัท ซีพีอีน พัทยา จำกัด และบริษัท เทียนทรัพพัฒนา ชลบุรี เป็นองค์กรหนึ่งที่ประกอบด้วยพนักงานหลายเชื้อชาติ ที่ต้องทำงานร่วมกัน ความหลากหลายของพนักงานมีผลต่อความสำเร็จ หรือถ้าหากเป็นอุปสรรคในการทำงานขององค์กร ได้ความหลากหลายที่เด่นชัดของบุคลากรในองค์กรทางด้าน อายุ หรือเจนเนอเรชั่น ซึ่งคนแต่ละเจนเนอเรชั่นย่อมมีคุณลักษณะ ทัศนคติ ค่านิยม รูปแบบการใช้ชีวิตและการทำงาน ตลอดจนความต้องการที่แตกต่างกัน (พินลพรวรรณ เทื่อบางแก้ว, 2554) ปัจจุบันพนักงานสูงอายุในองค์กรมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และองค์กรให้ความสำคัญกับกำลังแรงงานผู้สูงอายุที่เข้ามามีส่วนร่วมในตลาดแรงงาน เพื่อรับรองรับปัญหานำการขาดแคลนแรงงานเพิ่มมากขึ้น การอยู่ร่วมกันในสังคม และการทำงานนั้น จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้คนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งในแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแต่ละบุคคลมีประสบการณ์เดิมที่ต่างกัน ซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกต่อสิ่งที่นั่งถึงได้ที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งมักเรียกว่าความรู้สึกนี้ว่า ทัศนคติ (อัญชุทธิ สีบัว, 2549) ดังนั้นการบริหารบุคคลภายในองค์กร โดยการทำให้ทุกคนสามารถทำงานร่วมกัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์กร จึงเริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งขึ้น (สุบัทมา ตันตยาภินันท์, 2554) ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการสำรวจทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งเชื่อมระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม และเป็นตัวชี้วัดความคิดเห็นทางสังคม ได้เป็นอย่างดี การทราบทัศนคติของผู้อื่นทำให้รู้ว่าควรปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร ส่วนการรู้ทัศนคติของบุคคลส่วนใหญ่ในสังคมทำให้รู้ว่าบรรยายกาศของสังคมเป็นอย่างไร (ฉัตรชัย เอี่ยมอ่อง, 2554) โดยเลือกกลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวาย เพราะเป็นวัยแรงงานส่วนใหญ่ในองค์กร และเพื่อนำผล

วิจัยมาวางแผนและปรับใช้แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมการทำงานร่วมกันของคนหลากหลาย
เจนเนอเรชั่นในองค์กร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

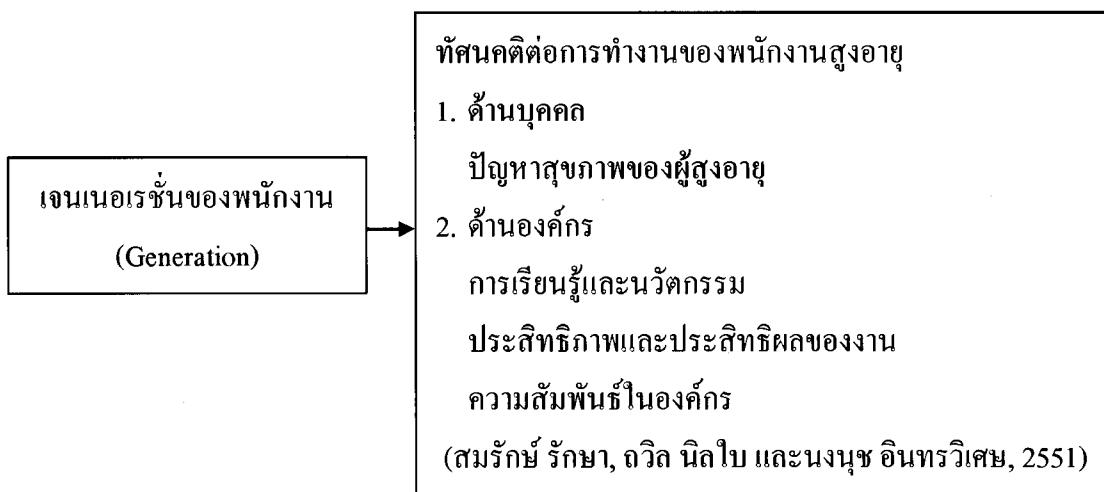
1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวัยบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุของพนักงานเจนเนอเรชั่น เอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวัยบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

สมมติฐาน

ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และ เจนเนอเรชั่นวัยบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุ ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิด โดยกรอบแนวคิดผู้วิจัยได้มามาจากแนวคิดของ สมรักษ์ รักษาทรัพย์, ภิล นิลใบ และนงนุช อินทร์วิเศษ (2551) โดยแบ่งทัศนคติที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุเป็น 2 ด้าน คือ ด้านบุคคล ได้แก่ ความเห็นเกี่ยวกับสุขภาพของผู้สูงอายุ และด้านองค์กร แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ การเรียนรู้และนวัตกรรม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน และความสัมพันธ์ในองค์กร จะได้ผลสรุปกรอบแนวคิดการวิจัยอย่างมาดังภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ทำให้ทราบถึงทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชั่น เอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวายบริษัทในเครือ เช่นทรัคพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี
- นำข้อมูลที่ได้มาวางแผนและปรับใช้แนวทางปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกัน ของบุคลากรหลากหลายเจนเนอเรชั่นในองค์กร

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้เป็นเชิงการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิจัยทัศนคติ ของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวาย ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุบริษัทในเครือ เช่นทรัคพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

1.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เจนเนอเรชั่นของพนักงาน แบ่งเป็น เjenเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวาย

1.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล คือ ปัญหาสุขภาพของผู้สูงอายุ และด้านองค์กร คือ การเรียนรู้และนวัตกรรม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน และ ความสัมพันธ์ในองค์กร

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี มี 3 แห่ง ได้แก่ บริษัท เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) สาขาพัทยา บริษัท ซีพีอีน พัทยา จำกัด และบริษัท เช็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด ที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ จำนวน 138 คน และเจนเนอเรชั่นวาย จำนวน 161 คน และกำหนดกลุ่มตัวอย่างคือบริษัท เช็นทรัล พัฒนา ชลบุรี จำกัด ที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ เjenเนอเรชั่นเอ็กซ์ จำนวน 45 คน และเจนเนอเรชั่นวาย จำนวน 38 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2557 ถึง สิงหาคม พ.ศ. 2558 ส่วนการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามใช้เวลาตั้งแต่ 1 กันยายน พ.ศ. 2558 ถึง 15 กันยายน พ.ศ. 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พนักงาน หมายถึง พนักงานบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

2. เจนเนอเรชั่น หมายถึง กลุ่มพนักงานในพนักงานบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

3. เjenเนอเรชั่นเอ็กซ์ หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 32 ถึง 50 ปีในปี พ.ศ. 2558 หรือเกิดระหว่างปี พ.ศ. 2508 - 2526

4. เjenเนอเรชั่นวาย หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18 ถึง 31 ปีในปี พ.ศ. 2558 หรือเกิดระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2540

5. พนักงานสูงอายุ หมายถึงพนักงานบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไปในปี พ.ศ. 2558 หรือเกิดก่อนปี พ.ศ. 2508

6. ทศนคติที่มีต่อการทำงานพนักงานผู้สูงอายุ หมายถึง ทศนคติที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย

6.1 ด้านบุคคล ได้แก่ สุขภาพของผู้สูงอายุ หมายถึง ปัญหาด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการทำงานของผู้สูงอายุ ได้แก่ปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านการได้ยิน ปัญหารံ่องสายตา รวมทั้งมีโอกาสประสบอุบัติเหตุในการทำงานของผู้สูงอายุ

6.2 ด้านองค์กร ได้แก่

6.2.1 การเรียนรู้และนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการทำงานของผู้สูงอายุ ที่สามารถเรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ได้ พร้อมที่จะรับการฝึกอบรมในนวัตกรรมใหม่ ๆ และสามารถ พัฒนาการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพล้า ได้รับการอบรม

6.2.2 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน หมายถึง ผลการทำงานของผู้สูงอายุ มาจากประสบการณ์ของผู้สูงอายุที่มีประโยชน์ต่อการทำงาน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง ทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมือนบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในวัยทำงาน สามารถทำงานติดต่อกัน ได้หลายชั่วโมง และเข้าใจต่อความต้องการของลูกค้า

6.2.3 ความสัมพันธ์ในองค์กร หมายถึง ผู้สูงอายุสามารถปรับตัวเข้ากับผู้ทำงาน ต่างวัย และไม่มีปัญหาต่อการทำงานขององค์กร รวมทั้งเป็นผู้ที่มีความจริงจังรักภักดีต่อองค์กร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ มีจุดมุ่งหมายที่จะสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มคนในแต่ละเจนเนอเรชัน
2. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
3. แนวคิดเกี่ยวกับสังคมผู้สูงอายุ
4. ข้อมูลบริษัทในเครือ เช่นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มคนในแต่ละเจนเนอเรชัน

ปัจจุบันการทำงานในองค์กรนั้นมีบุคลากรที่มีความหลากหลายบนเรชั่นทำงานร่วมกัน ทำให้มีความแตกต่างกันทั้งปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ การศึกษา ตลอดจนช่วงอายุที่แตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นทำให้แต่ละกลุ่มนี้มีค่านิยม ทัศนคติ พฤติกรรมความคาดหวัง นุมนอง ในการทำงาน รวมทั้งการทุ่มเทในการทำงานที่แตกต่างกัน

สำหรับความหมายของคำว่าเจนเนอเรชัน นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไปใน ทิศทางเดียวกันว่าหมายถึง คนที่มีประสบการณ์ จากเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน และเกิดในช่วงเวลาเดียวกัน ทำให้เกิดการรวมตัวเป็นกลุ่มเดียวกัน (Glass, 2007 อ้างถึงใน ทัศนี ศรีกิตติศักดิ์, 2554; Takatoshi, 2004 อ้างถึงใน ทัศนี ศรีกิตติศักดิ์, 2554; Kupperschmidt, 2000 อ้างถึงใน ฉัฐจุฑา นกจันทร์, 2554; รัชฎา อสิสนธิกุล และ อ้อยอนุ รุ่งเรือง, 2548 อ้างถึงใน ฉัฐจุฑา นกจันทร์, 2554; Mannheim, 1952 อ้างถึงใน ธรรมรัตน์ อุ่่พรต, 2556) นอกจากนี้ Glass (2007 อ้างถึงใน ทัศนี ศรีกิตติศักดิ์, 2554) และ Takatoshi (2004 อ้างถึงใน ทัศนี ศรีกิตติศักดิ์, 2554) ยังได้ กล่าวเพิ่มเติมว่าหมายถึง การที่บุคคลมีพฤติกรรม ทัศนคติ และค่านิยมเหมือนกัน

ซึ่งพบว่ามีนักวิชาการหลายคนได้แบ่งกลุ่มตามช่วงอายุ คุณลักษณะเด่นของแต่ละกลุ่ม โดยแบ่งแล้วมีกลุ่มที่เหมือนกัน 3 กลุ่ม ดังนี้

abenbumemor

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไปในทิศทางเดียวกันว่า เป็นกลุ่มคนที่เกิดหลัง สมคราม โอลิมปิกครั้งที่ 2 ยุคที่เพิ่มพื้นฟูตัวจากสังคมโอลิมปิก ช่วงยุคที่เกิดการปฏิรูประบบทราบ (วิทยา ชีวะรุ โนนทัย, 2555; ศรีกัญญา มงคลศิริ, 2547 อ้างถึงใน ทัศนี ศรีกิตติศักดิ์, 2554; สริตา อึ้งสกุล, 2552; ธรรมรัตน์ อุย়েพรต, 2556) ซึ่งวิทยา ชีวะรุ โนนทัย (2555) และ ธรรมรัตน์ อุย়েพรต (2556) กล่าวว่าเป็น ช่วงที่มีการเพิ่มของประชากรเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อีกทั้งวิทยา ชีวะรุ โนนทัย (2555) และ สริตา อึ้งสกุล (2552) กล่าวว่ากลุ่มนี้เป็นนักวิชาการที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีทัศนคติในการให้ความเคารพ และ ให้เกียรติต่อผู้สูงอายุ เติบโตมาในสังคมที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีทัศนคติในการให้ความเคารพ และ ให้เกียรติต่อผู้สูงอายุ

ถึงแม้ว่านักวิชาการหลายท่านจะระบุช่วงปีเกิดของกลุ่มนี้เป็นปี 2483 – 2507 (วิทยา ชีวะรุ โนนทัย, 2555; ศรีกัญญา มงคลศิริ, 2547; สริตา อึ้งสกุล, 2552) นอกจากนี้ ธรรมรัตน์ อุย়েพรต (2556) กล่าวว่าเป็นกลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี 2504 – 2520

เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไปในทิศทางเดียวกันว่า เป็นกลุ่มคนที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นสมองขององค์กร (วิทยา ชีวะรุ โนนทัย, 2555; ศรีกัญญา มงคลศิริ, 2548 อ้างถึงใน ทัศนี ศรีกิตติศักดิ์, 2554; สริตา อึ้งสกุล, 2552) นอกจากนี้ วิทยา ชีวะรุ โนนทัย (2555) กล่าวว่าเป็นกลุ่มคนที่เป็นแรงงานสำคัญขององค์กร อีกทั้งธรรมรัตน์ อุย়েพรต (2556) กล่าวว่า เป็นกลุ่มคนที่เกิดในยุคโอลิมปิกชั่วที่สังคมได้รับการเปลี่ยนแปลง และ ศรีกัญญา มงคลศิริ (2548) กล่าวเพิ่มเติมว่าเป็นกลุ่มที่ท้าทายความคิดผู้สูงอายุ การจะหักด้านความคิดต้องอาศัยเหตุผลที่เหนือกว่า ไม่ใช่ใช้ความเป็นผู้สูงอายุกว่า

ถึงแม้ว่านักวิชาการหลายท่านจะระบุช่วงปีเกิดของกลุ่มเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์แตกต่างกัน แต่ก็มีความใกล้เคียงกัน โดยกล่าวว่าเป็นกลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2501 – 2521 อายุอยู่ในวัย 30 – 50 ปี (วิทยา ชีวะรุ โนนทัย, 2555; สริตา อึ้งสกุล, 2552; ธรรมรัตน์ อุย়েพรต, 2556) นอกจากนี้ Tulgan (1996 อ้างถึงใน ฉัฐจุฑา นกจันทร์, 2554) พสุ เดชะรินทร์ (2551 อ้างถึงใน ฉัฐจุฑา นกจันทร์, 2554) และสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2556) กล่าวว่าเป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2506 – 2524 และ ศรีกัญญา มงคลศิริ (2548) กล่าวว่าเป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2503-2513

จากแนวคิดเกี่ยวกับเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ เพื่อให้ช่วงอายุที่ครอบคลุมและเหมาะสมสำหรับ การวิจัยมากที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดช่วงอายุของกลุ่มพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ คือ อายุระหว่าง 32 – 50 ปี หรือเกินปี พ.ศ. 2508 – 2526

เจนเนอเรชั่นวาย

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไปในทิศทางเดียวกันว่า เป็นกลุ่มคนที่มีการศึกษาสูง จากการศึกษาระบับปริญญาตรีขึ้นไปและคิดว่าการศึกษามีความสำคัญ (วิทยา ชีวรุโณทัย, 2555; ศรีกัญญา มงคลศิริ, 2548 อ้างถึงใน ทศนี ศรีกิตติศักดิ์, 2554; ธรรมรัตน์ อุย়েพร, 2556) นอกจากนี้ สริตา อึ้งสกุล (2552) และธรรมรัตน์ อุย়েพร (2556) กล่าวว่าเป็นกลุ่มที่ชอบเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ทันสมัย โดยที่วิทยา ชีวรุโโนทัย (2555) และศรีกัญญา มงคลศิริ (2548) กล่าวว่า เป็นกลุ่มที่เริ่มทดลองเข้าสู่ตลาดแรงงานเป็นช่วงเริ่มทำงานได้ไม่นาน อีกทั้งศรีกัญญา มงคลศิริ (2548) กล่าวว่า เจนเนอเรชั่นวายมักจะมีทัศนคติต่อผู้สูงอายุแบบที่ไม่ให้ความเคารพต่อผู้ใหญ่ มองว่าผู้สูงอายุมีความคิดล้าสมัยเชื่อในทางเดือกที่หลอกคน แต่จะไม่ยึดติดกับทางเดือกหรือวิธีการเดิม ๆ ที่เคยนำความสำเร็จมาให้คนรุ่นก่อน

ถึงแม้ว่า�ักวิชาการหลายคนจะระบุช่วงปีเกิดของกลุ่มเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์แตกต่างกันแต่ ก็มีความใกล้เคียงกัน โดยกล่าวว่าเป็นกลุ่มคนที่เกิดระหว่างปีพ.ศ. 2520 – 2543 มีอายุอยู่ในวัย 17 – 31 ปี (วิทยา ชีวรุโโนทัย, 2555; สริตา อึ้งสกุล, 2552; ฐิติขวัญ เหลี่ยมศิริวัฒนา, 2547 อ้างถึงใน สรราชน ไชยศิริ, 2550; ธรรมรัตน์ อุย়েพร, 2556; สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน, 2556; พสุ เดชะรินทร์, 2551 อ้างถึงใน ฉักระดูด นกจันทร์, 2554) นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการที่กล่าวว่าเป็นกลุ่มคนที่เกิด พ.ศ. 2514 หนึ่งกันแต่ระบุปีสิ้นสุดต่างกัน โดยที่ Brandage (2009 อ้างถึงใน ฉักระดูด นกจันทร์, 2554) กล่าวว่าเป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2514 – 2537 และศรีกัญญา มงคลศิริ (2548) กล่าวว่าเป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2514 – 2523

จากแนวคิดเกี่ยวกับเจนเนอเรชั่นวาย เพื่อให้ช่วงอายุที่ครอบคลุมและเหมาะสมสำหรับ การวิจัยมากที่สุด ผู้วิจัยจึงกำหนดช่วงอายุของกลุ่มพนักงานเจนเนอเรชั่นวาย คือ อายุระหว่าง 18 – 31 ปี หรือเกิดปี พ.ศ. 2525 – 2540

นอกจากการแบ่งกลุ่มที่กล่าวมาแล้วข้างต้น 3 กลุ่ม ยังมีนักวิชาการบางท่านแบ่งเพิ่มเติม เป็นกลุ่มที่ 4 โดยเรียกชื่อกลุ่มนี้แตกต่างกันออกไป โดยวิทยา ชีวรุโโนทัย (2555) กล่าวถึงกลุ่มคนที่ 4 ว่าคือกลุ่มเจนเนอเรชั่นแซด (Generation Z) เป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วง พ.ศ. 2539 เป็นต้นมา มีอายุต่ำกว่า 16 ปี เป็นกลุ่มเจนเนอเรชั่นแซดตัน ๆ ที่กำลังเข้าสู่ตลาดแรงงาน คือ กลุ่มที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ใช้แรงงานเป็นหลัก แต่สำหรับกลุ่มที่กำลังจะจบปริญญาตรีหรือวิชาชีพ ก็จะเป็นกลุ่มนักศึกษาใหม่ ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานในอีก 5 ปีข้างหน้า คือในปี พ.ศ. 2560 กลุ่มเจนเนอเรชั่นแซด กำลังอยู่ในวัยเรียน บางกลุ่มกำลังย่างเข้าสู่วัยรุ่น เป็นกลุ่มที่ยังสามารถปลูกฝังสิ่งดี ๆ ให้ได้ เพราะเป็นกลุ่มอยู่ในวัยที่กำลังเสาะหาและเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ นอกจากนี้ศรีกัญญา มงคลศิริ (2548 อ้างถึงใน ทศนี ศรีกิตติศักดิ์, 2554) กล่าวถึงกลุ่มนี้ว่า กลุ่มนี้มีเลนเนียล (Millennial generation) เป็นกลุ่มคนที่เกิด

ในช่วง พ.ศ. 2524 – 2530 เป็นคนสายพันธุ์ใหม่ที่มีความคิด และวิถีชีวิตที่โดดเด่นแตกต่างจากคนเจนเนเรชั่นก่อนอย่างสิ้นเชิง ส่วนใหญ่กำลังศึกษาห้องในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ส่วนหนึ่งเพื่อจบการศึกษาและเริ่มทำงานได้ประมาณ 1 – 4 ปี เป็นผู้ที่มีความรอบรู้หลายด้าน มีความละเอียดอ่อน ในเรื่องของอัตลักษณ์ กล้าแสดงออก เคารพให้เกียรติผู้สูงอายุ

จากการแบ่งกลุ่มของคนในแต่ละเจนเนอเรชั่น วิทยา ชีวรุ โภนทัย (2555) ได้กล่าวไว้ว่าคนที่อยู่ในวัยแรงงานในสังคมปัจจุบัน ส่วนใหญ่ประกอบด้วยคนในเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวาย และบางส่วนที่เป็นรุ่นเบนบีบูมที่ยังคงเหลืออยู่ อาจเป็นที่ปรึกษา เป็นเจ้าของกิจการ และ/หรือกลุ่มที่ยังมีอาชญา ไม่ยอมเลิการ้ายไปปล่อยวาง เป็นกลุ่มที่กำลังจะหยุดยกยิ่งอายุแล้วก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวายบริษัทในเครือ เช่นทรัคพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี เนื่องจากเป็นแรงงานสำคัญที่อยู่ในตลาดแรงงานปัจจุบัน

องค์กรในปัจจุบันต้องยุ่นแยะความหลากหลายของพนักงาน (Diversity) ซึ่งความหลากหลายนี้ เป็นประเด็นสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาภายในองค์กรที่สำคัญหลายประการ เช่น วัฒนธรรมใน การดำเนินชีวิต และวิธีการทำงานที่แตกต่างกัน ดังนั้นการบริหารบุคคลภายในองค์กรโดยการทำให้ทุกคนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์กรจริงเริ่มเข้า มาเมื่อทบทวนสำคัญยิ่งขึ้น (สุบัทมา ตันตยาภินันท์, 2554) โดยที่ Rosado (1999 อ้างถึงใน สุบัทมา ตันตยาภินันท์, 2554) และ Daft (2008 อ้างถึงใน พิมพ์พรวน เขื่อบางแก้ว, 2554) ได้จำแนก ความแตกต่างออกเป็น 2 มิติ คือ

1. มิติปฐมภูมิ หรือมิติของความหลากหลายที่มีมาแต่กำเนิดและมีผลต่อทั้งชีวิตของบุคคลกร (Primary dimensions) ได้แก่ อายุ เพศ เสื้อชาติ ชาติพันธุ์ การแสดงออกทางเพศ และความสามารถทางกายภาพ
2. มิติทุติยภูมิ หรือมิติของความหลากหลายที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดชีวิต (Secondary dimensions) ได้แก่ ศาสนา การศึกษา สังคม วัฒนธรรม ภาษา และประสบการณ์การทำงาน

องค์กรขนาดกลางและขนาดใหญ่จะประกูรความหลากหลายที่เด่นชัดของบุคคลกรในองค์กรทางด้าน อายุ หรือเจนเนอเรชั่น ซึ่งคนแต่ละเจนเนอเรชั่นย่อมมีคุณลักษณะ ทัศนคติ ค่านิยม รูปแบบการใช้ชีวิตและการทำงาน ตลอดจนความต้องการที่แตกต่างกัน (พิมพ์พรวน เขื่อบางแก้ว, 2554) การบริหารความหลากหลายของบุคคลกรในองค์กร หมายถึง การวางแผนและปรับใช้แนวปฏิบัติและระบบขององค์กรในอันที่จะบริหารจัดการคนในองค์กร เพื่อให้เกิดข้อได้เปรียบสูงสุด จากความหลากหลาย และเพื่อลดข้อเสียเปรียบอันเกิดจากความหลากหลายให้เหลือน้อยที่สุด การบริหารความหลากหลายของบุคคลกรในองค์กรที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้องค์กรมีความสามารถ

ในการปรับตัวและความสามารถในการสร้างสรรค์อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กร (Taylor, 1994 อ้างถึงใน พิมพ์บรรณ เชื้อบางแก้ว, 2554) โดยที่ Stone, 2002 (อ้างถึงใน เจษฎา นกน้อย, 2552) กล่าวว่า องค์กรจะมีความได้เปรียบทางการแข่งขันจากการที่มีความหลากหลายของพนักงานในองค์กร ทั้งนี้เพื่อความหลากหลายของพนักงานดังกล่าวจะสร้างโอกาสให้กับองค์กร ในเรื่องของการพัฒนาทักษะในการทำงาน การปรับเปลี่ยนวิธีการและสถานที่ทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความปลดล็อกภายในการทำงาน การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่มีความเหมาะสมและตรงกับความต้องการของลูกค้ามากยิ่งขึ้น และความสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคที่ใหม่ ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

เป็นความเชื่อทั่วไปมาเป็นเวลานานว่า ทัศนคติที่คนเรา มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือต่อบุคคล ได้บุคคลหนึ่งจะเป็นดัชนีบ่งชี้พฤติกรรมของคนเราที่มีหรือปฏิบัติต่อสิ่งนั้นหรือบุคคลนั้น (Sinnott, 1983 อ้างถึงใน สุจินดา ม่วงมี, 2545) การอยู่ร่วมกันในสังคม และการทำงานนั้น จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้คนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งในแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแต่ละบุคคลมีประสบการณ์เดิมที่ต่างกัน จึงก่อให้เกิดความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งมักเรียกความรู้สึกนี้ว่า ทัศนคติ (อัญชุลี สีบัว, 2549)

สำหรับความหมายของคำว่าทัศนคติ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ในทิศทางเดียวกันว่าหมายถึง สภาพความพร้อมทางร่างกายและการจิตใจเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่จะแสดงออกหรือต้องสนองต่อบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งด้านบวกและด้านลบ (Allport, 1935 อ้างถึงใน อัญชุลี สีบัว, 2549; Good, 1973 อ้างถึงใน อัญชุลี สีบัว, 2549; ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร, 2545; สมเกยม จารักษ์, 2538 อ้างถึงใน พัตรชัย เอี่ยมอ่อง, 2554; ณัฏฐ์ชุดา วิจิตรามรี, 2556; กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, 2527 อ้างถึงใน ปฤกษา พานันท์, 2544) นอกจากนี้ Allport (1935) ณัฏฐ์ชุดา วิจิตรามรี (2556) และ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527) ยังกล่าวว่า ทัศนคตินั้นจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยจากการเรียนรู้และประสบการณ์

หน้าที่ของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นสิ่งเชื่อมระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม และเป็นตัวชี้วัดความคิดเห็นทางสังคม ได้เป็นอย่างดี การทราบทัศนคติของผู้อื่น ทำให้เรารู้ว่าเราควรปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างไร ส่วนการรู้ทัศนคติของบุคคลส่วนใหญ่ในสังคมทำให้เรารู้ว่าบรรยาศาสตร์ของสังคมเป็นอย่างไร (พัตรชัย เอี่ยมอ่อง, 2554) บุคคลสองคนอาจมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเหมือนกันด้วยเหตุผลต่างกันได้ (ณัฏฐ์ชุดา

วิจารณารี, 2556) โดยมีนักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของทัศนคติแตกต่างกัน ซึ่ง Katz (1960 อ้างถึงใน ณัฏฐ์ชุดา วิจารณารี, 2556) อธิบายถึงหน้าที่ของทัศนคติที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. หน้าที่ด้านการปรับตัว (Adjustment function) ทัศนคติช่วยให้เราตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือปรับพฤติกรรมบนพื้นฐานของการได้รับรางวัลหรือประโภชน์สูงสุดและการหลีกเลี่ยงโทษหรือสิ่งที่ไม่น่าพอใจ กล่าวคือ เป็นการตัดสินคุณค่าตามแนวทางที่ให้ประโภชน์สูงสุดแก่ตนเอง ทัศนคติที่ทำหน้าที่ตอบสนองด้านความต้องการประโภชน์จะอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงถ้าสิ่งนั้นไม่ให้ประโภชน์หรือรางวัลอีกต่อไป

2. หน้าที่ด้านการป้องกันตนเอง (Ego-defensive function) ทัศนคติป้องกันภาพลักษณ์ของตนเอง เป็นทัศนคติที่บุคคลสร้างขึ้นเพื่อเป็นกลไกป้องกันสิ่งที่เข้ามาคุกคามความนิยมนับถือตนเอง เพื่อลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในใจหรือความวิตกกังวล รวมทั้งความรู้สึกที่ตนเองคิดว่าด้วยก้าวคนอื่น ทัศนคตินี้ช่วยลดความไม่สบายใจและยังคงรักษาความนับถือตนเองไว้ได้

3. หน้าที่ด้านการแสดงค่านิยม (Value-expressive function) ทัศนคติทำหน้าที่แสดงออกทางค่านิยมและสะท้อนภาพลักษณ์ของบุคคล ซึ่งช่วยสร้างความพึงพอใจได้ ทัศนคติที่ตอบสนองหน้าที่ในการแสดงค่านิยมอาจเปลี่ยนแปลงไปถ้าความเชื่อและภาพลักษณ์ของตนเองเปลี่ยน หรือมีรีวิวอื่นในการแสดงค่านิยม

4. หน้าที่ด้านการแสดงความรู้ (Knowledge function) ทัศนคติช่วยเป็นแนวทางประเมินและทำความเข้าใจสภาวะแวดล้อม บุคคล และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้บุคคลเข้าใจโลกได้ง่ายขึ้น โดยทั่วไปคนเราจะนำประสบการณ์เดิมมาใช้เป็นกรอบในการทำความเข้าใจ ตลอดจนตีความและประเมินค่าบุคคลและเหตุการณ์ที่ได้เผชิญ

นอกจากนี้ O'Keefe (2002 อ้างถึงใน ณัฏฐ์ชุดา วิจารณารี, 2556) แบ่งหน้าที่ของทัศนคติออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. หน้าที่ในเชิงสัญลักษณ์ (Symbolic function) ทัศนคติทำหน้าที่ในการตอบสนองความต้องการใช้สัญลักษณ์โดยการแสดงความเชื่อพื้นฐานและภาพลักษณ์ของตนเอง

2. หน้าที่ในเชิงเครื่องมือ (Instrumental function) ทัศนคติจะเกี่ยวกับคุณสมบัติภาษาในของสิ่งของ แล่่มุนที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น

ประเภทของทัศนคติ

วิรช ลภิรัตนกุล (2529) กล่าวไว้ว่า บุคคลสามารถแสดงทัศนคติออกได้เป็น 3 ประเภท ด้วยกัน ดังนี้

1. ทัศนคติเชิงบวก (Positive attitude) เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออกพฤติกรรมในด้านดีต่อบุคคล เรื่องราว และสิ่งต่าง ๆ ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดี ก่อเกิดความร่วมมือในทุกกิจกรรม นับว่าเป็นพื้นฐานที่ดีในการยอมรับความคิดหรือการยอมรับข้อมูลใหม่ ๆ

2. ทัศนคติเชิงลบ (Negative attitude) เป็นทัศนคติที่สร้างความรู้สึกที่ไม่ดีต่อบุคคลต่อเรื่องราวหรือต่อสิ่งต่าง ๆ มากจะเกิดพร้อมกับความไม่พอใจ เป็นสิ่งที่เป็นอคติในจิตใจของบุคคล agar นำไปสู่การด่วนสรุป ด่วนตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ อาจทำให้งานที่รับผิดชอบเกิดความเสียหายได้

3. ทัศนคตินิ่งเฉย (Passive attitude) เป็นทัศนคตินบุคคล ไม่แสดงความคิดเห็นกับบุคคล เกี่ยวกับเรื่องราว หรือต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมักมีสาเหตุจากความห่างไกลจากผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตัวบุคคลเอง หรืออาจขาดความรู้หรือข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ทำให้เกิดความไม่สนใจทั้ง 3 ที่อาจส่งผลต่องานและต่อตัวบุคคลเองก็ได้

จะเห็นได้ว่าการแสดงออกของทัศนคตินั้น เกิดจากการก่อตัวของทัศนคติที่สะสมไว้เป็นความคิดและความรู้สึก จนสามารถแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา ตามทัศนคติต่อสิ่งนั้น

การวัดทัศนคติ

เครื่องมือวัดทัศนคติที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายนั้น ได้แก่ วิธีวัดช่วงเท่ากัน (Equal appearing interval scale) ของเทอริสโตน และแบบมาตราบวกการประมาณค่า (Summated rating scale) ของลิเคริท ซึ่งเป็นการวัดระดับความรู้สึกของตนเอง (ดวงเดือน พันธุ์มนวิน, 2529 ถึงปัจจุบัน) ในการวัดระดับความรู้สึกของตนเอง (ดวงเดือน พันธุ์มนวิน, 2529 ถึงปัจจุบัน) ในที่นี้จะกล่าวถึงแบบวัดทัศนคติของลิเคริท ซึ่งนำมาใช้ในการสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยปัจจุบัน ชาวนนท์ (2544) กล่าวว่า ลิเคริท ได้สร้างแบบวัดทัศนคติที่กำหนดให้ข้อความทุกข้อในแบบวัดทัศนคติคือผลกระทบของคะแนนทุกข้อในแบบวัด ซึ่ง ลิเคริท กล่าวว่าผู้มีทัศนคติต่อสิ่งใดก็ย่อมจะมีโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่สนับสนุนสิ่งนั้นจะมีมาก และโอกาสที่จะตอบเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นก็จะมีอยู่น้อย ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีทัศนคติไม่ดีต่อสิ่งใดนั้น โอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่ต่อต้านสิ่งนั้นจะมีมากจะน้อยลงข้อจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงทัศนคติของผู้ตอบในแบบวัดทัศนคติของแต่ละคน

วิธีสร้างแบบวัดทัศนคติของ ลิเคริท ครั้งแรกจะต้องรวมข้อความที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะศึกษาให้ได้มากที่สุด นำข้อความที่รวมรวมได้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษา โดยเลือกตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งที่ต่อข้อความแต่ละข้อ ผู้ตอบไม่ต้องทำใจเป็นกลางแต่ตอบตามความรู้สึกตนเอง การเปรียบเทียบให้เป็นคะแนนโดยข้อความที่สนับสนุน ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามให้คำตอบว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อย ๆ จนถึงคำตอบ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 1 คะแนน ส่วนข้อความที่

ต่อต้านถ้าตอบ “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 5 คะแนน และลดลงเรื่อยๆ จนถึงคำตอบว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 1 คะแนน

แนวคิดเกี่ยวกับสังคมผู้สูงอายุ

ปัจจุบันทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ เนื่องมาจากอัตราการเจริญพันธุ์และการตายลดลง ความก้าวหน้าทางการแพทย์ ส่งผลให้ประชากรมีอายุยืนยาวขึ้น

สำหรับความหมายของคำว่าผู้สูงอายุ นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ในทิศทางเดียวกันว่าหมายถึง บุคคลที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป (จรัสวรรณ เทียนประภาส และพัชรี ตันศิริ, 2542; สุพัตรา สุภาพ, 2543; สมศักดิ์ ศรีสันติสุข, 2539; สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) นอกจากนี้ จรัสวรรณ เทียนประภาส และพัชรี ตันศิริ (2542) และสมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2539) ยังกล่าวว่า หมายถึง บุคคลที่มีชีวิตอยู่ในช่วงวัยสุดท้ายของชีวิต ซึ่งเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และหน้าที่การทำงานทางสังคม อีกทั้งสุพัตรา สุภาพ (2543) และสมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2539) กล่าวเพิ่มเติมว่า ผู้สูงอายุจะปรากฏอาการเสื่อมของร่างกายตามสภาพที่แตกต่างกัน

จะเห็นว่ามีผู้พยายามให้ความหมายของผู้สูงอายุไว้มากมาย ซึ่งเกณฑ์ที่กำหนดความเป็นผู้สูงอายุนั้นอาจแตกต่างกันไปตามสังคม หรือแต่ละประเทศจะให้ความหมายที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับอายุเฉลี่ยของการทำงานหรือสภาพทางร่างกายของผู้สูงอายุ ส่วนประเทศไทยนั้น กำหนดผู้สูงอายุ คือ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัย ซึ่งยังอยู่ในวัยทำงานจึงกำหนดให้พนักงานสูงอายุในการวิจัยนี้มีอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป

ขนาดและแนวโน้มประชากรสูงอายุ จากผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ 4 ครั้ง ที่ผ่านมา พบว่า ประเทศไทยมีจำนวนและสัดส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง โดยในปี 2537 มีจำนวนผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ 6.8 ของประชากรทั้งประเทศ และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 9.4 ร้อยละ 10.7 ร้อยละ 12.2 ในปี 2545 2550 2554 ตามลำดับ และผลการสำรวจปี 2557 พบว่า มีจำนวนผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ 14.9 ของประชากรทั้งหมด (ชายร้อยละ 13.8 หญิงร้อยละ 16.1) จากจำนวนผู้สูงอายุทั้งสิ้น 10,014,699 คน เป็นชาย 4,514,812 และหญิง 5,499,887 คน หรือคิดเป็นชายร้อยละ 45.1 และหญิงร้อยละ 54.9 ของผู้สูงอายุทั้งหมด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557)

ตารางที่ 2-1 จำนวนและร้อยละของประชากรสูงอายุ พ.ศ. 2537 2545 2550 2554 และ 2557

ปีที่สำรวจ	จำนวนผู้สูงอายุ	ร้อยละ
2537	4,011,854	6.8
2545	5,969,030	9.4
2550	7,020,959	10.7
2554	8,266,304	12.2
2557	10,014,699	14.9

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2557)

ซึ่งเป็นผลจากการที่ประเทศไทยประสบผลสำเร็จในนโยบายด้านประชากรและการวางแผนครอบครัว ทำให้เกิดลดลงอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งความก้าวหน้าทางการแพทย์ สาธารณสุข และเทคโนโลยี ทำให้ประชากรมีอายุยืนยาวขึ้น ส่งผลให้โครงสร้างประชากรของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป เป็นโครงสร้างแบบผู้สูงอายุ หรืออาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในอาเซียนที่เข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) ตามค่านิยามขององค์การสหประชาชาติ (UN) ที่กำหนดไว้ว่า ประเทศไทยมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป สัดส่วนเกินร้อยละ 10 ของประชากรทั้งประเทศ ถือว่าประเทศไทยนี้ได้ก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์เมื่อสัดส่วนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มเป็นร้อยละ 20 ของประชากรทั้งประเทศ ดังนั้นประเทศไทยจึงนับได้ว่าได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558)

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมสูงอายุมาตั้งแต่ปี 2548 แล้ว ซึ่งสังคมไทยได้รับรู้และตระหนักรถึงสถานการณ์การสูงวัยของประชากรพอสมควรแล้ว แต่สิ่งที่สังคมยังไม่ตระหนักรู้ คือ ขาดงบประมาณที่เพียงพอในการสนับสนุนผู้สูงอายุ ไม่มากนัก แม้แต่ในส่วนของสวัสดิการสังคมสูงอายุ ไทยในอนาคตต้นจากนี้เป็นต้นไป โครงสร้างของประชากรไทยจะสูงจะสูงอายุขึ้นอย่างเร็วมาก ประชากรรุ่นที่เกิดในช่วงปี 2506 ถึง 2526 ซึ่งมีอายุ 30 ถึง 50 ปีในปี 2556 กำลังเคลื่อนตัวก้ายเป็นประชากรสูงอายุกثุ่มใหญ่ในอีก 10 ถึง 20 ปีข้างหน้านี้ ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นสังคมสูงอายุอย่างสมบูรณ์ อีกเพียงไม่กี่ปีข้างหน้า ประมาณปี 2561 จะเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่ประเทศไทยจะมีผู้สูงอายุมากกว่าเด็ก และประชากรสูงอายุจะมีสัดส่วนประมาณ 1 ใน 5 ของประชากรทั้งหมด (สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2556)

การทำงานของผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะด้านกำลังแรงงาน จะมีผู้สูงอายุเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานเพิ่มขึ้น สำหรับผู้สูงอายุในสังคมไทย

ปัจจุบันมีจำนวน 10.05 ล้านคน ผลการสำรวจพบว่ามีผู้สูงอายุที่ยังคงทำงานอยู่ถึง 3.84 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 38.2 เป็นผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน คือมีงานทำ ซึ่งนับวันแรงงาน สูงอายุเหล่านี้จะมีความสำคัญในการขับเคลื่อนการเศรษฐกิจของประเทศไทย (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558) สำหรับในเรื่องการทำงานของผู้สูงอายุที่ยังคงทำงานอยู่นั้นสถานการณ์ ปัจจุบันตลาดแรงงานไทยยังไม่เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุทำงานมากนัก ข้อมูลจากการสำรวจแรงงาน นอกระบบ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี 2556 พบว่าผู้สูงอายุที่ทำงานอยู่ในระบบมีอยู่คิดเป็น สัดส่วนที่น้อยมากคือไม่ถึงร้อยละ 10 ของผู้สูงอายุที่ทำงานอยู่ทั้งหมด อุปสรรคสำคัญที่กีดกันให้ ผู้สูงอายุไม่สามารถอยู่ในกำลังแรงงานขึ้นมาอย่างมาก โดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกณฑ์อายุ ที่กำหนดไว้สั้นเกินไปทั้ง ๆ ที่สุขภาพของคนไทยดีขึ้นมาก และวัยภาคี หรือแนวความคิดเชิงลบที่ คนในสังคมยังมีต่อผู้สูงอายุ (สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2556) การที่ผู้สูงอายุมีส่วนร่วม ในกำลังแรงงานนับเป็นสิ่งที่ดี การสนับสนุนส่งเสริมผู้สูงอายุให้ทำงานต่อไปตามความพร้อมและ ศักยภาพที่เหมาะสม เพื่อผู้สูงอายุจะได้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณค่าทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมในขณะที่จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น แต่พบว่าอัตราการเกิดกลับมีแนวโน้มลดลงส่งผลให้ จำนวนวัยแรงงานลดลงด้วยวากันการที่คนรุ่นใหม่จำนวนหนึ่งไม่ต้องการที่จะทำงานประจำ แต่ เลือกที่จะมีอิสระในการทำธุรกิจด้วยตนเอง รวมไปถึงกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย ซึ่งชอบกับการเปลี่ยน งานเพื่อค้นหาสิ่งใหม่ ๆ ที่ตอบโจทย์ตนเอง ดังนั้นผลที่ตามมาคือการขาดแคลนแรงงาน หรือหาก ไม่รุนแรงถึงขั้นสถานประกอบการก็จะประสบปัญหาในการสร้างรายได้และเสียเวลาทำงาน การจ้างงานผู้สูงอายุจึงเป็นทางเลือกหนึ่งของอนาคตของการเป็นสังคมผู้สูงอายุ (พรรัตน์ แสดงหาญ, 2557) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจึงอาจไม่ใช่การยุติการทำงาน หากแต่เป็นโอกาสในการที่จะพัฒนา หารูปแบบการทำงานที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุเพื่อเป็นแรงผลักดันในการพัฒนาประเทศไทยตามแนวทาง ใหม่ๆเพ้นพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ได้ระบุถึงการพัฒนาผู้สูงอายุให้มีความมั่นคง ทางเศรษฐกิจและสังคม มีคุณภาพมีคุณค่าสามารถปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลง เป็นพลังในการ พัฒนาสังคม ด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำใน ผู้สูงอายุ โดยกำหนดลักษณะประเภทงานและอัตราค่าจ้างที่เหมาะสม ควบคู่กับการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะทั้งด้านวิชาการและการใช้สื่อการเรียนรู้สมัยใหม่ให้แก่ผู้สูงอายุ เพื่อการประกอบอาชีพและการพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง ในทางตรงข้าม หากไม่มีการส่งเสริมการทำงานของผู้สูงอายุซึ่งเป็น กลุ่มแรงงานที่มีศักยภาพ มีความรู้และประสบการณ์สูง ผู้สูงอายุที่จะทิ้งจำนวนมากขึ้นในอนาคต อันใกล้กับอาชญาเป็นปัญหาระยะยาวในการพัฒนาประเทศไทย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ประชากรดังกล่าวทำให้สัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลง แต่ความต้องการแรงงานในระบบเศรษฐกิจ อาจเพิ่มขึ้นในอนาคต การขาดแคลนแรงงานจะเป็นปัญหาสำคัญ ดังนั้นการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมี

งานทำ จึงเป็นแนวทางที่น่าสนใจแนวทางหนึ่งในการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในอนาคต (พรรัตน์ แสดงหาญ, 2556)

ดังนั้นการส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุ นอกจากจะช่วยให้ผู้สูงอายุมีรายได้แล้ว ยังเป็นการใช้ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าและขาดแคลนให้เป็นประโยชน์มากที่สุด การขยายเกษตรที่กำหนดเกณฑ์อายุ ก็เป็นแนวทางหนึ่งที่น่าจะพิจารณาดำเนินการอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม ซึ่งในปัจจุบันการสาธารณสุขที่จริงก้าวหน้า ทำให้คนที่มีอายุ 60 ปี ยังมีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง และมีศักยภาพที่จะทำงานต่อไป ประกอบกับงานบางประเภทต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ จึงเป็นงานที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ (ไฟรอน์ วงศุตติวัฒน์, 2551)

นโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการจ้างงานผู้สูงอายุของประเทศไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องของการทำงานของผู้สูงอายุไว้อย่างชัดเจนว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 โดยเฉพาะในเรื่องความเสมอภาค ที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ กล่าวคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้มีบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุไว้ในมาตรา 30 “บุคคลย่อมเสมอภาคในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน” “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพระเหตุแห่งความแตกต่าง ในเรื่องถื่นถ้น กำนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จพกระทำมิได้” มาตรนี้หมายความว่า บุคคลมีความเท่าเทียมกันในเรื่องเพศ และเท่าเทียมกันในด้านอายุด้วย การเลือกปฏิบัติจะกระทำนั้นทำไม่ได้ หากมีการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มผู้สูงอายุ โดยมีเหตุผลเพื่อความเป็นธรรมและเหมาะสมและเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติภารกิจของรัฐฯ แล้วจึงสามารถทำได้ นอกจากนี้พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 มาตรา 11 ข้อ 3 ได้กำหนดให้ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุน การประกอบอาชีพ หรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม (สมรักษ์ รักษารัพย์, โวต นิติใบ และนงนุช อินทรవิเศษ, 2551)

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางอายุของประชากรในปัจจุบันทำให้ประชากรมีอายุยืนยาวมากขึ้น ทำให้การมีส่วนร่วมในการทำงานของผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อีกทั้งผู้สูงอายุยังมีความสามารถในการทำงาน และยังมีคุณประโยชน์ต่อสังคมจากคุณค่าทุนมนุษย์ที่สะสมอยู่ กระบวนการการทำงานจึงไม่ควรยุติลงที่อายุเท่านั้น (สมรักษ์ รักษารัพย์, กานุจันี กัจวนพรศิริ และนงนุช อินทรวิเศษ, 2553)

สำหรับตัวอย่างการดำเนินการเกี่ยวกับการเพิ่มโอกาสในการทำงานของผู้สูงอายุในประเทศไทยนั้น สมรักษ์ รักษารัพย์, โวต นิติใบ และนงนุช อินทรวิเศษ (2551) กล่าวว่า มีหลายหน่วยงานได้เริ่มดำเนินการไปบ้างแล้วเช่น การจ้างผู้สูงอายุเป็นที่ปรึกษาในโครงการวิจัย หรือจ้าง

เป็นรายชื่้วงในโครงการต่าง ๆ ของสำนักงานเลขานุการสภาพักรถยนต์ การจ้างข้าราชการเกณฑ์ที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นพนักงานราชการของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร ซึ่ง รองผู้แทนรัฐบาลญี่ปุ่น (2545 ลังถึงในสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2551) กล่าวว่า การติดตามผลการขยายอายุเกณฑ์ราชการของผู้พิพากษาศาลยุติธรรม พบว่า ผู้พิพากษาในประเทศไทยมีจำนวนน้อยและกฏหมายนับคับให้เกณฑ์อายุเมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ จากการที่มีผู้พิพากษาจำนวนน้อยนี้ รวมถึงเมื่อผู้พิพากษาอายุมากขึ้นจะมีประสบการณ์พิจารณาคดีที่สั่งสมมาอย่างนาน ในคาดระดับต่าง ๆ จึงเกิดแนวคิดของการขยายอายุเกณฑ์ของผู้พิพากษาขึ้น มีการบัญญัติให้ผู้พิพากษาที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ซึ่งจะต้องทำการประเมินผลต่อ หากผู้พิพากษาอายุ 60 ปี สามารถเป็นผู้พิพากษาได้จนกว่าจะอายุ 70 ปีบริบูรณ์ จุดประสงค์ของการขยายอายุ เกณฑ์ราชการของผู้พิพากษาศาลยุติธรรม คือเพื่อนำประสบการณ์ที่สั่งสมมาใช้ในการทำงานให้กับศาลยุติธรรมต่อไป รวมทั้งนำประสบการณ์มาช่วยฝึกฝนและพัฒนาความสามารถให้กับผู้พิพากษารุ่นใหม่ให้มีความรู้ความสามารถในการพิจารณาคดีในศาล นอกจากนี้ สมรักษ์ รักษาทรัพย์ กัญจน์ กังวนพรศิริ และนงนุช อินทริเวศย์ (2553) ได้กล่าวถึงอีกด้วยว่า ที่แสดงการทำงานของผู้สูงอายุ คือ องกรณ์การบินพลเรือน (ICAO) ที่อนุญาตให้ทุกสายการบินสามารถขยายอายุเกณฑ์ของนักบินจาก 60 ปี เป็น 65 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2550 เพื่อชดเชยการทำงานขาดแคลนแรงงาน เนื่องจาก การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของอุตสาหกรรมการบิน นอกเหนือไปนี้ หลายหน่วยงาน ได้ตระหนักรถึง คุณค่าของผู้สูงอายุและยังคงให้ผู้สูงอายุสามารถทำงานต่อไปได้หลังเกษียณอายุโดยสมัครใจ ซึ่งปกติ เมื่อคนมีอายุมากขึ้นสภาพร่างกายจะเปลี่ยนแปลง ความสามารถในการทำงานของคนเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงในอายุ ทั้งนี้ เพราะความเสื่อมถอยของสมรรถนะของตัวร่างกายและจิตใจ (Psychophysical abilities) เช่น ความรู้ อัตรารการตอบสนอง ประดิษฐ์ภาพของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ ในการ วิเคราะห์การทำงานของผู้สูงอายุ ได้กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้ในการวิเคราะห์ 4 ตัวชี้วัด คือ

1. ทักษะ ประกอบด้วย การศึกษา ประสบการณ์ ความคิดริเริ่ม ความสามารถในการปฏิบัติงาน ระยะเวลาการฝึกอบรม
2. สุขภาพกายและสุขภาพจิต ประกอบด้วย ความสามารถในการมองเห็นความสามารถในการได้ยิน กำลังกาย ความสามารถในการควบคุมอารมณ์
3. ความรับผิดชอบ ประกอบด้วย มุตค่าของวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ การตัดสินใจ จำนวนผู้ได้บังคับบัญชา
4. สภาพและเงื่อนไขการทำงาน ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมการทำงาน ลักษณะงาน ต้องใช้แรงงาน การซับซ้อนของงาน อันตรายที่เกิดจากการทำงาน ความเกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ

สมรักษ์ รักษาทรัพย์, ภวิต นิติใบ แกลงงนุช อินทริเวศย (2551) ได้แบ่งทัศนคติที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุเป็น 2 ด้าน ได้แก่

1. ด้านบุคคล ได้แก่ ความเห็นเกี่ยวกับสุขภาพของผู้สูงอายุ

1.1 สุขภาพ ประกอบด้วย สุขภาพผู้สูงอายุมีปัญหาต่องาน ปัญหาด้านการได้ยิน ปัญหาด้านสายตา ปัญหาด้านการลืมสาร ผู้สูงอายุมีความเครียดต่อการทำงาน และโอกาสประสบอุบัติเหตุในสถานประกอบการสูง

2. ด้านองค์กร แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

2.1 การเรียนรู้และนวัตกรรม ประกอบด้วย เรียนรู้การใช้เทคโนโลยีได้ดี สามารถรับวิทยาการใหม่ ๆ ได้ดี พร้อมรับการฝึกอบรมใหม่ ๆ และสามารถพัฒนาการทำงานได้ดีถ้าได้รับการฝึกอบรม

2.2 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน ประกอบด้วย ผู้สูงอายุมีประสบการณ์ที่มีประโยชน์ต่องาน เช่นความต้องการของลูกค้า ได้ดี ผู้สูงอายุมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง ประสิทธิภาพเหมือนกับบุคคลอื่นที่อยู่ในวัยทำงาน ทำงานติดต่อกัน ได้ทักษะชั้น庸 ไม่มีความอดทนต่อการทำงาน และทำงานเชื่องช้า

2.3 ความสัมพันธ์ในองค์กร ประกอบด้วย ผู้สูงอายุปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงานได้จ่ายผู้สูงอายุเป็นปัญหาต่อการทำงาน และจังหวัดภัยต่อองค์กร

ผู้วิจัยจึงกำหนดทัศนคติที่มีต่อการทำงานของผู้สูงตามดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อทราบถึงทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวาย ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุในบริษัท เช็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด

ข้อมูลริมบทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

บริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบไปด้วย บริษัท 3 แห่ง ได้แก่ บริษัท เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) สาขาพัทยา หรือศูนย์การค้าเช็นทรัล เช็นเตอร์ พัทยา บริษัท ซีพีอีน พัทยา จำกัด หรือศูนย์การค้าเช็นทรัลเฟสติวัล พัทยาบีช และบริษัท เช็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด หรือศูนย์การค้าเช็นทรัลพลาซา ชลบุรี เป็นโครงการของ บริษัท เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) กายได้การดำเนินการของกลุ่มเช็นทรัล ประกอบธุรกิจหลักคือการพัฒนาศูนย์การค้าขนาดใหญ่และธุรกิจให้เช่า และให้บริการพื้นที่ค้าปลีกภายในศูนย์การค้า นอกจากนี้ยังประกอบธุรกิจพัฒนา บริหารและให้เช่าพื้นที่ อาคารสำนักงาน อาคารที่พักอาศัย และธุรกิจโรงแรม ซึ่งเป็นธุรกิจสนับสนุนเพื่อเพิ่มประโยชน์จากการใช้ที่ดิน การขยายฐานรายได้ และสนับสนุนธุรกิจศูนย์การค้าให้มีผู้ใช้บริการเพิ่มมากขึ้น พร้อมกันนี้ยัง ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวเนื่อง

และส่งเสริมกัน อีก 1 การให้บริการส่วนน้ำ สวนพักผ่อน และศูนย์อาหาร ภายในศูนย์การค้าบางโครงการเพื่ออำนวย ความสะดวกแก่ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ โดยการเปิดให้บริการนั้นจะพิจารณาจากความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งและความต้องการของลุ่ม ลูกค้าเป้าหมายเป็นสำคัญ

วิสัยทัศน์ (Vision)

ผู้พัฒนาศูนย์การค้าในระดับภูมิภาค ที่ได้รับการชื่นชมสูงสุดจากทุกคน และไม่หยุดนิ่งในการสร้างประสบการณ์แห่งความสุขในระดับโลก

พันธกิจ (Mission)

1. เป็นผู้พัฒนาศูนย์การค้าที่ทุกคนชื่นชม (Most admired retail developer of all stakeholders) เป็นผู้พัฒนาศูนย์การค้าที่ทุกคนชื่นชม โดยสร้างคุณค่าที่โดดเด่นแตกต่างและเหนือความคาดหมายของทุกคน

- 1.1 เป็นศูนย์การค้าที่นักลงทุนเลือก โดยมอบผลตอบแทนที่ดีและยั่งยืน ให้กับผู้ถือหุ้น นักลงทุน และพันธมิตร

- 1.2 เป็นศูนย์การค้าที่ลูกค้าเลือก โดยสร้างประสบการณ์แห่งความสุข ให้กับลูกค้า

- 1.3 เป็นศูนย์การค้าที่ผู้เช่า คู่ค้าเลือก โดยสร้างความสำเร็จทางธุรกิจร่วมกัน ควบคู่ไป กับการสร้างความสัมพันธ์ในระยะยาว

- 1.4 เป็นศูนย์การค้าที่พนักงานเลือก โดยให้โอกาสในการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง และการเติบโตทางหน้าที่การทำงานตลอดจนสร้างสังคมการทำงานที่มีความรักความผูกพันกัน

- 1.5 เป็นศูนย์การค้าที่สังคมและชุมชนเลือก โดยพัฒนาศูนย์การค้าที่มีความโดดเด่น เป็นที่ภูมิใจของชุมชน ควบคู่ไปกับการดูแลรักษา แหล่งท่องเที่ยว แหล่งการศึกษา และหันสมัย ตอบสนองวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของลูกค้ากลุ่ม เป้าหมาย

2. เป็นผู้พัฒนาศูนย์การค้าที่ไม่หยุดนิ่ง (Dynamic retail developer) เป็นผู้พัฒนา ศูนย์การค้าที่ไม่หยุดนิ่งในการพัฒนาศูนย์การค้ารูปแบบใหม่มีร้านค้าใหม่ที่หลากหลายและหันสมัย ตอบสนองวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของลูกค้ากลุ่ม เป้าหมาย

3. เป็นผู้พัฒนาศูนย์การค้าระดับภูมิภาค (Regional retail developer) เป็นผู้พัฒนา ศูนย์การค้าที่มีศักยภาพในการเป็นผู้นำในระดับภูมิภาคและเป็นที่จับตามองในตลาด

4. เป็นผู้สร้างประสบการณ์ความสุขที่เหนือกว่า (World-class rewarding experience) เป็นศูนย์การค้าที่ลูกค้าเลือกจะมา เพื่อสัมผัสประสบการณ์ความสุขในการซื้อสินค้าที่เหนือกว่าคู่แข่ง ในทุกตลาดที่เปิดดำเนินการ

บริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี เป็นศูนย์การค้า ไลฟ์สไตล์ ช้อปปิ้งคอมเพล็กซ์ที่ตั้งอยู่ในเมืองชลบุรี ซึ่งประกอบด้วยห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร โรงพยาบาล และการพาณิชย์ ปัจจุบันมีพนักงานพัสดุ 305 คน แบ่งเป็นพนักงานชายจำนวน 170 คน พนักงาน

หญิงจำนวน 135 คน อายุระหว่าง 18 – 31 ปี จำนวน 161 คน อายุระหว่าง 32 – 50 ปี จำนวน 138 คน และอายุ 51 ปีขึ้นไปจำนวน 6 คน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นงนุช สุนทรชวนกานต์ และสายพิณ ชินตรະกุลชัย (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการสร้างโฉมาศการทำงานของผู้สูงอายุ พบว่าจากการที่โครงสร้างของประชากรไทยกำลังเปลี่ยนไปโดยประชากรวัยสูงอยู่มีสัดส่วนที่สูงขึ้นและประชากรวัยทำงานมีสัดส่วนลดลง หากประชากรสูงอายุไม่มีรายได้หรือเงินออมเพียงพอในการดำรงชีพ ย่อมเป็นภาระของประเทศในวัยทำงาน จึงจำเป็นอย่างมากที่จะต้องส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถทำงานได้ยาวนานขึ้น ในปัจจุบันนี้โดยประมาณแล้ว ก็ยังมีผู้สูงอายุหนึ่งคนในสามคนที่ต้องยังชีพด้วยการทำงานส่วนใหญ่ของผู้สูงอายุที่ยังทำงานเป็นผู้ที่มีการศึกษาต่ำ โดยผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูงที่ยังคงทำงานอยู่นั้นมีอยู่ไม่นัก ค่าจ้างของแรงงานกลุ่มนี้มีการศึกษาต่ำมากจะเพิ่มขึ้นหลังจากแรกเข้าทำงานไม่มากและเพิ่มสูงสุดเมื่ออายุประมาณ 30 ปีเท่านั้น ผู้สูงอายุยังทำงานอยู่มากใน อุตสาหกรรมการขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมโรงเรือนและกัตตาหาร และยังมีทั้งกฎหมาย ระเบียบ และทัศนคติที่ทำให้มีการเลือกปฏิบัติต่อผู้สูงอายุอยู่มากซึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยน ในการศึกษาแนวโน้มการจ้างงานผู้สูงอายุในอนาคตนั้นพบว่า การดำเนินการทำด้านอุปสงค์ควบคู่ไปกับทางด้านอุปทาน เช่น มาตรการสร้างเสริมสุขภาพแก่ผู้สูงอายุ มาตรการชูงใจต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้ภาคเอกชนจัดการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะในการทำงานให้กับผู้สูงอายุจะช่วยสร้างโอกาสที่งานอาชีพการบริการอาชีพพื้นฐานและความสามารถทางฝีมือจะสามารถทดแทนด้วยแรงงานสูงอายุได้

นงนุช สุนทรชวนกานต์ (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องแนวทางการปรับปรุงกฎหมาย เพื่อขยายโอกาสการทำงานของผู้สูงอายุ พบว่าในปัจจุบันนี้มีกฎหมายไทยหลายฉบับที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้สูงอายุ แต่ไม่มีฉบับใดที่ส่งเสริมและคุ้มครองการทำงานของผู้สูงอายุเป็นพิเศษ ยกเว้นยังมีกฎหมาย และระเบียบสำคัญที่เป็นอุปสรรคโดยตรงและโดยอ้อมต่อการเข้าร่วมกำลังแรงงานของผู้สูงอายุ ดังนั้นเพื่อที่จะสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีโอกาสทำงานอยู่ต่อไปในตลาดแรงงานได้ยาวนานขึ้น กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เป็นต้น จำเป็นที่จะต้องได้รับการปรับปรุง เพื่อให้เหมาะสมกับโครงสร้างของประชากรไทยที่กำลังเปลี่ยนไป โดยประชากรวัยสูงอยู่มีสัดส่วนสูงขึ้นและประชากรวัยทำงานมีสัดส่วนลดลง จะมีผลกระทบต่อการจ้างงานและการเริ่มต้นต่อทางเศรษฐกิจในวันข้างหน้าอย่างมาก ในการสำรวจประชากรสูงอายุของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. 2550 พบว่า มีผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ

40 ที่ประสบความยากลำบากมีรายได้ไม่เพียงพอ จึงต้องการทำงานเลี้ยงชีพ การขยายโอกาสการทำงานของผู้สูงอายุให้อยู่ในตลาดแรงงานได้ยาวนานขึ้น จะเป็นทั้งการแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานของประเทศในอนาคต และเป็นการช่วยยืดเวลาการอยู่ในตลาดแรงงานช่วยให้คนมีโอกาสเพิ่มช่วงเวลาการสะสมเงินออมไว้ใช้หลังเด็กการทำงาน และลดช่วงเวลาทำงานเป็นภาระต่อรัฐและประชาชนในวัยทำงาน

เคลินพอล แणมจันทร์ (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องข้อพิจารณาโน้ตหนึ่งของนิยามผู้สูงอายุ และอายุเกณฑ์ในประเทศไทย พบว่า ข้อเสนอในการเลื่อนอายุริ่มต้นและการเปลี่ยนนิยามของความเป็นผู้สูงอายุเหล่านี้มีหลักการและเหตุผลเชิงชาญจาก การสูงอายุตามสภาพร่างกาย หรือความสามารถในการดำเนินชีวิต (Biological or functional ageing) และการสูงอายุตามสภาพบทบาททางสังคม (Sociological ageing) ของบุคคลที่ช่าง คนไทยในช่วงอายุ 60 – 64 ปี ในปัจจุบัน จึงยังมีสภาพ และศักยภาพในด้านต่าง ๆ ที่ดีกว่าคนไทย อายุ 60 – 64 ปี ในสมัยก่อน ตัวชี้วัดหนึ่งที่สนับสนุนแนวคิดข้างต้น คือ อัตราการทำงานของประชากรสูงอายุในปัจจุบันที่สูงและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ผลการสำรวจการทำงานของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2554 พบว่า เกือบร้อยละ 50 และร้อยละ 70 ของประชากรอายุ 60-64 ปี ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ของไทย ตามลำดับยังคงทำงานและมีส่วนร่วมในตลาดแรงงานอยู่ โดยสัดส่วนนี้ค่อยๆ เพิ่มขึ้น ในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ. 2545 – 2554) ปัจจุบันเกณฑ์อายุของภาครัฐฯ กำหนดให้เกณฑ์อายุเดียวกับนิยามผู้สูงอายุ (ที่อายุ 60 ปี) ซึ่งส่วนหนึ่งน่าจะเป็นผลจากฐานคิดและทัศนคติทางสังคมที่ว่าผู้สูงอายุ เป็นบุคคลที่สมควรได้รับการคุ้มครองอยู่ในวัยที่ควรพักผ่อนและควรหยุดทำงาน เนื่องจากมีข้อจำกัดทางสุขภาพร่างกายที่เพิ่มขึ้นและประสิทธิภาพในการทำงานที่ลดลงภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว การขยายอายุริ่มต้นหรืออายุขึ้นต่าของนิยามผู้สูงอายุออกไปน่าจะเป็นผลดีต่อเรื่องการทำงานของผู้สูงอายุ โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 60 – 64 ปี ที่จะมีแนวโน้มทำงานต่อไป และอยู่ในกำลังแรงงานยาวนานขึ้น เนื่องจากยังไม่ถูกกำหนดว่าเป็นผู้สูงอายุ การยังคงทำงานที่มีรายได้เป็นของตัวเอง พึ่งพาครอบครัวและสูกหานน้อยลง อีกทั้ง มีช่วงเวลาที่จะได้อยู่ในวัยก่อน การเป็นผู้สูงอายุได้ยาวนานขึ้น ย่อมน่าจะส่งผลดีต่อผู้สูงอายุในด้านสุขภาพ โดยเฉพาะสุขภาพจิต ในด้านการรู้สึกถึงการยังมีคุณค่าของตนเอง การนับถือตนเองและความกระชุ่มกระชวยจากสถานภาพสังคมที่อ่อนเยาว์ลง แม้ข้อเสนอในการขยายนิยามผู้สูงอายุจะยังไม่ได้รับการตอบรับที่ชัดเจนจากสังคมหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในเชิงนโยบาย และเชิงกฎหมาย อีกทั้ง คงต้องใช้เวลาและกระบวนการสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนและสังคมเป็นอย่างมากหากจะมีการปรับเปลี่ยน แต่อย่างน้อยก็นำไปสู่การตั้งคำถามต่อความเป็นไปได้ในการปรับมุมมองและการสร้างโน้ตหนึ่งของนิยามผู้สูงอายุที่เหมาะสมกับสังคมไทยในยุคปัจจุบัน ภายใต้สถานการณ์สังคมผู้สูงอายุที่เป็นอยู่

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องผลกระทบการขยายอายุการทำงานของภาคเอกชน พบว่าผลการพัฒนาประเทศไทยผ่านมาและความก้าวหน้าของบริการสาธารณะทำให้อัตราการเกิดลดลงและประชากรมีอายุยืนยาวขึ้น ส่งผลให้จำนวนและสัดส่วนประชากรผู้ส่งอายุในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและจากสภากาชาดแรงงานไทยในปัจจุบันที่การเข้าสู่ตลาดแรงงานของแรงงานใหม่ในกลุ่มอายุ 15 – 19 ปี มีแนวโน้มลดลงเนื่องจากการขยายโอกาสทาง การโอลิมปิกเป็น 12 ปี ขณะที่ความเป็นปีนี้ไปได้ด้วยกำลังแรงงานในกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเมืองมีแนวโน้มเข้าสู่ตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากในอนาคตประเทศไทย มีแนวโน้มที่จะส่งเสริมให้ผู้สูงอายุทำงานหลังอายุเกษียณเดิม (60 ปีสำหรับภาคราชการและ 55 ปีสำหรับเอกชน) ซึ่งในต่างประเทศก็ได้มีการขยายอายุเกษียณกันไปมากแล้ว เช่น ญี่ปุ่น โดยกระทรวงแรงงานของประเทศไทยญี่ปุ่นได้กำหนดให้ทุกบริษัทในญี่ปุ่นกำหนดอายุเกษียณของพนักงานเป็น 60 ปี พร้อมทั้งมีมาตรการจูงใจโดยให้เงินอุดหนุนแก่นายจ้างแรงงานอายุ 60 ปีขึ้นไป ขณะที่ประเทศไทยยังไม่มีนโยบายในการเตรียมแซงการกำหนดอายุเกษียณของสถานประกอบการเอกชนแต่อย่างใด ดังนั้น การเตรียมความพร้อมด้านรายได้ที่พอเพียงสำหรับการดำรงคุณภาพชีวิตของแรงงานหลังเกษียณอายุที่อาจยืนยาวออกไปตามอายุคาดหมายเหลือที่เพิ่มสูงขึ้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ข้อเสนอแนะอย่างหนึ่งเพื่อให้ผู้สูงอายุมีรายได้เพียงพอคือ การขยายอายุการทำงานของภาคเอกชนออกไปอีก การใช้นโยบายนี้อาจจะส่งผลกระทบในหลาย ๆ ด้าน ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และการดำรงชีวิต ดังนั้นการศึกษาเพื่อหาฐานแบบการขยายอายุการทำงานของภาคเอกชนที่เหมาะสม พร้อมทั้งประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นในทุกด้านหากมีการขยายอายุการทำงานของภาคเอกชนออกไปจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

ศรีวินทร์ เกรย์ และณัฐรี ทองเจริญชูพงศ์ (2555) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ พบร่วมกับผู้สูงอายุที่มีปัญหาสุขภาพจิต สร่งผลต่อความเสี่ยงการเกิดภาวะทุพพลภาพและการตาย ดังนี้ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพจิตของผู้สูงอายุไทย โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจอนามัยและสวัสดิการ พ.ศ. 2554 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่ามีประชากรตัวอย่างอายุ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 6,952 คน สุขภาพจิตวัดโดยชุดข้อถือถือสั้นจำนวน 15 ข้อ ของกรมสุขภาพจิต ผลการศึกษาโดยสถิติโดยรวมพบพหุ พบร่วมปัจจัยทางประชาราษฎร์แก่ อายุ และสถานภาพสมรส ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ การศึกษา การทำงาน เศรษฐฐานะของครัวเรือน และปัจจัยทางสุขภาพ ได้แก่ การรับรู้ภาวะสุขภาพ การปฏิบัติจิตวิตรประจำวัน ประเภทของสวัสดิการรักษาพยาบาล และการออกกำลังกาย สร่งผลต่อสุขภาพจิตของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น นโยบายการให้โอกาสผู้สูงอายุในการทำงาน การลดความเหลื่อมล้ำ ของสวัสดิการรักษาพยาบาล และการส่งเสริมการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับวัย จึงควรได้รับการส่งเสริม

สมรักษ์ รักษาทรัพย์ ถวิล นิตไบ และนงนุช อินทรవิเศษ (2551) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องโครงการนำร่องศึกษาความเหมาะสมในการทำงานของแรงงานหลังเกษียณอายุ ซึ่งได้สำรวจทัศนคติของผู้สูงอายุต่อการทำงานของผู้สูงอายุ โดยแบ่งกลุ่มผู้สูงอายุเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 50 – 60 ปี ผู้ที่ไม่ได้ทำงานต่อหลังเกษียณอายุ และผู้เกณฑ์อายุที่ยังทำงานอยู่ พบว่า ทัศนคติของผู้สูงอายุต่อการทำงานของผู้สูงอายุทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นไม่แตกต่างกัน โดยด้านบุคคลถูกข้างหนึ่งว่า สุภาพมีปัญหาต่อการทำงาน ผู้สูงอายุมีปัญหาด้านสายตา มีส่วนหนึ่งที่มีปัญหาการได้ยิน และปัญหาด้านการสื่อสาร และส่วนน้อยที่เห็นว่าผู้สูงอายุมีความเครียดต่อการทำงาน หรือมีโอกาสประสบอุบัติเหตุ ในสถานประกอบการสูง ข้อดีของผู้สูงอายุที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร คือ ยังสามารถพัฒนาการทำงานได้หากได้รับการฝึกอบรม ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ที่มีประโยชน์ ผู้สูงอายุมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง มีความจงรักภักดีต่อองค์กร และยังเห็นว่าผู้สูงอายุเข้าใจความต้องการของลูกค้าได้ดี ปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงานได้ง่าย ประสิทธิภาพการทำงานเหมือนกับบุคคลอื่นที่อยู่ในวัยทำงาน สำหรับข้อด้อยของผู้สูงอายุตามทัศนคติของผู้ตอบคือ เรื่องเรียนรู้การใช้เทคโนโลยี การรับวิทยาการใหม่ ๆ ความพร้อมในการฝึกอบรมใหม่ ๆ ความไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้หลาย ๆ ชั่วโมง ขาดความอดทนต่อการทำงาน การทำงานเชื่องช้า และมักเป็นปัญหาต่อการทำงาน

เดชา เดชะวัฒน์ ไพศาล, กฤญา นุ่มพยา, จิรภา นวลลักษณ์ และชนพัฒน์ ปลื้มนุญ (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายในมุมมองต่อคุณลักษณะของตนเองและความคาดหวังต่อคุณลักษณะของเจนเนอเรชันอื่น โดยการศึกษาเปรียบเทียบมุมมองคุณลักษณะของเจนเนอเรชันที่มีต่อตนเองและความคาดหวังต่อคุณลักษณะของเจนเนอเรชันอื่น ระหว่างผู้บังคับบัญชาเจนเนอเรชันเอ็กซ์กับผู้ได้บังคับบัญชาเจนเนอเรชันวาย โดยการใช้แบบสอบถามสุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มผู้บังคับบัญชาเจนเนอเรชันเอ็กซ์กับผู้ได้บังคับบัญชาเจนเนอเรชันวาย จำนวน 287 ตัวอย่าง พบว่า ผู้บังคับบัญชาเจนเนอเรชันเอ็กซ์กับผู้ได้บังคับบัญชาเจนเนอเรชันวาย มีมุมมองและความคาดหวังต่อคุณลักษณะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีช่วงอายุแตกต่างกันในองค์กร เช่น การพัฒนาทักษะความรู้ และความสามารถด้านการบริหารความต่างระหว่างเจนเนอเรชัน เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมความสามารถในการรับรู้ เรียนรู้ และเข้าใจในความแตกต่างระหว่างเจนเนอเรชัน และปรับตัวให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาศักยภาพต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของ พนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และ เจนเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดการทำข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และ เjenเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี มี 3 แห่ง ได้แก่ บริษัท เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) สาขาพัทยา บริษัท ซีพีอีน พัทยา จำกัด และบริษัท เช็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด ที่จำแนก เป็น 2 กลุ่ม คือ พนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ จำนวน 138 คน และพนักงานเจนเนอเรชันวาย จำนวน 161 คน (ข้อมูลจากฝ่ายบริหารทุนมุนย์ ณ วันที่ 31 มกราคม 2557) ใน การศึกษาระบบนี้ ผู้วิจัยกำหนด กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) เป็นเทคนิคการเลือกตัวอย่าง แบบใช้ความน่าจะเป็น โดยลักษณะของประชากรมีการแบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มที่มีความคล้ายคลึง กัน (อกิญญา อิงอาจ, 2555) ซึ่งในที่นี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ตามบริษัท ได้แก่ บริษัท เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) สาขาพัทยา บริษัท ซีพีอีน พัทยา จำกัด และบริษัท เช็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด ประชากรภายในกลุ่มคือ พนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และ เjenเนอเรชันวาย ผู้วิจัยทำการสุ่มกลุ่มมา 1 กลุ่ม ปรากฏว่าสุ่มได้ บริษัท เช็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด มีพนักงานจำนวนเป็น 2 กลุ่ม คือ พนักงาน เjenเนอเรชันเอ็กซ์ จำนวน 45 คน และเจนเนอเรชันวาย จำนวน 38 คน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จึงมีทั้งหมด 83 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาข้อมูล
จากตำรา เอกสาร และงานวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของพนักงาน ประกอบด้วย เพศ เ Jenenne เรชั่น อายุงานในบริษัท ตำแหน่งงานในบริษัท ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบตามรายการ (Check list) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ทัศนคติต่อการทำงานของผู้สูงอายุ ของพนักงาน Jenenne เรชั่น อีกซ์ และ Jenenne เรชั่น วายบริษัทในเครือ เช่นทรัพพ์ผ่าน จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านบุคคล ประกอบด้วยปัญหาสุขภาพของผู้สูงอายุ และด้านองค์กร ประกอบด้วยการเรียนรู้และนวัตกรรม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน และความสัมพันธ์ในองค์กร โดยข้อคำถามมีลักษณะเป็นแบบวัดตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของ ลิกิร์ท (Likert) แบ่งเป็น 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนการแปลความหมายของข้อมูล ในแบบสอบถามใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ตามการตอบในระดับความคิดเห็น 5 ระดับ กำหนดช่วงคะแนนด้วยวิธีการหาค่าพิสัย ใช้ค่าคะแนนสูงสุดลบด้วยค่าคะแนนต่ำสุด แล้วหารด้วยระดับความเห็น 5 ระดับ ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5} \\ = 0.80$$

ซึ่งสามารถแปลความหมายระดับคะแนนของระดับทัศนคติของ Jenenne เรชั่น อีกซ์ และ Jenenne เรชั่น วาย ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุของพนักงานบริษัท เช่นทรัพพ์ผ่าน ชลบุรี จำกัด ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ เป็นข้อคำตาม
ปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อกำหนดรอบการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจนเนอเรชันอีกชุด
และเจนเนอเรชันวัย ทัศนคติ และการทำงานของผู้สูงอายุ

2. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล และดำเนินการสร้างคำตาม โดยรวมรวมคำสำคัญของ
แนวคิดที่ศึกษามาเขียนเป็นคำนิยามศัพท์ สร้างข้อคำตามทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ
ให้ครอบคลุมกับลิستที่ต้องการประเมิน

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง
จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับงานเพื่อ
ตรวจสอบความสอดคล้องและความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องด้านโครงสร้างเนื้อหาวิชา
และภาษาเพื่อให้มีความสมบูรณ์เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบ และสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการ
ศึกษา จำนวน 3 ท่าน ดังมีรายนามและตำแหน่งดังต่อไปนี้

3.1 ดร.วรรณวิชนี ถนนชาติ	อาจารย์ประจำ คณะการจัดการและ การท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา
3.2 คุณสนธยา พ่อตี	ผู้จัดการหัวไวป้าやりพยากรณ์นุชย์และธุรกิจ บริษัท นิตโต้ นาทек (ประเทศไทย) จำกัด
3.3 คุณสุภานี ศรีกลม	ผู้จัดการอาวุโสฝ่ายบริหารทุนมนุษย์ บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด มหาชน

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำตามกับวัตถุประสงค์ ด้วยแบบประเมิน
ความตรงที่มี 3 ระดับ ได้แก่

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่
 -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

4. ผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับงานคำนวนค่าดัชนีความสอดคล้องของระหว่างข้อคำถามและเนื้อหา (Item-objective congruence index : IOC) ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน คะแนนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

โดยการแปลค่าความหมาย ดังนี้

ถ้า $IOC > 0.5$ แสดงว่า ข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะวัด

ถ้า $IOC < 0.5$ แสดงว่า ข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่จะวัด

หันนี้ผลการวิเคราะห์ค่า IOC มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ โดยมีค่ามากกว่า 0.50 (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2551) จำนวน 14 ข้อ และแก้ไขให้เหมาะสม ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ

เพื่อให้มีความถูกต้องด้านโครงสร้างเนื้อหา และภาษาเพื่อให้มีความสมบูรณ์ กิດความเข้าใจแก่ ผู้ตอบและสามารถวัดได้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา จึงรวบรวมข้อคำถามที่ปรับปรุงแก้ไขจำนวน 15 ข้อ แล้วใช้เป็นแบบสอบถามฉบับทดลองใช้เพื่อนำไปใช้ขั้นต่อไป

5. การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวายบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้ เมื่อได้แบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา งานนิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ทำการคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านค่าความตรง จากข้อ 4 ผู้วิจัยนำ แบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มซึ่งมีความค้ายcleing กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 50 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟ่าของครอนบาก (Cronbach's alpha coefficient) ซึ่งแบบสอบถามทัศนคติต่อการทำงานของ พนักงานสูงอายุของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวายมีค่าความเชื่อมั่นโดยรวม 0.827 โดยด้านบุคคลมีค่าความเชื่อมั่น 0.826 ด้านองค์กรมีค่าความเชื่อมั่น 0.853

การเก็บรวบรวมข้อมูลและจัดกระทำข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ขอหนังสือจากคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความร่วมมือและอนุญาติจากผู้จัดการบริษัท เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. แจกแบบสอบถามให้กับพนักงาน โดยผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามให้กับพนักงานจำนวน 83 ฉบับ
3. ระยะเวลาในการแจกแบบสอบถามและการรับแบบสอบถามกลับคืน เป็นเวลา 15 วัน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2558 ถึงวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2558
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา และตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ โดยได้รับแบบสอบถามตอบกลับจำนวน 75 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 90.36
5. แปลงรหัสข้อมูล (Recode) จากแบบสอบถามทัศนคติ์ของการทำงานของพนักงาน สูงอายุ ด้านบุคลในเรื่องปัญหาสุขภาพ จำเป็นต้องแปลงค่าคะแนนนี้ของจากเป็นข้อความที่เป็นลบ ดังนี้ ก่อนที่จะรวมคะแนน มีขั้นตอนการแปลงรหัสดังนี้

ค่าคะแนนเดิม	ค่าคะแนนใหม่
5	1
4	2
3	3
2	4
1	5

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของพนักงาน ประกอบด้วย เพศ อายุตัวอาชญากรรม ตำแหน่งงานในบริษัท ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) บรรยายลักษณะ ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง โดยการแบ่งนับความถี่ (Frequency) ร่วมกับค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของเงินเดือนเรชั่นເອັກໜ້າ และเงินเดือนเรชั่ນວາຍ ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุของพนักงานบริษัท เช่นทรัพพัฒนา ชลบุรี จำกัด ทดสอบความแตกต่างของ

ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบที่แบบตัวอย่างอิสระกัน (Independent samples t-Test)

3. วิเคราะห์ข้อมูลคำตามป้ายเปิดความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ โดยการลงนับความถี่ (Frequency)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานนิพนธ์เรื่อง ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวัยบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวัย ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวัย ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ เป็นข้อความปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 75)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	39	52.00
หญิง	36	48.00
รวม	75	100.00

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (<i>n</i> = 75)	ร้อยละ
2. เงินเดือนเริ่มต้น		
เงินเดือนเริ่มต้น เอ็กซ์	42	56.00
เงินเดือนเริ่มต้น วาย	33	44.00
รวม	75	100.00
3. อายุงาน		
น้อยกว่า 1 ปี	15	20.00
1 – 3 ปี	20	26.70
4 – 6 ปี	30	40.00
7 ปี ขึ้นไป	10	13.30
รวม	75	100.00
4. ตำแหน่งงาน		
ผู้จัดการ	5	6.70
ผู้ช่วยผู้จัดการ	1	1.30
หัวหน้าแผนก	6	8.00
เจ้าหน้าที่ – เจ้าหน้าที่อาชุโส	63	84.00
รวม	75	100.00

จากตารางที่ 4-1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 75 คน พบร่วมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 39 คน (ร้อยละ 52.00) และเพศหญิงจำนวน 36 คน (ร้อยละ 48.00)

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วง เงินเดือนเริ่มต้น เอ็กซ์ จำนวน 42 คน (ร้อยละ 56.00) และอยู่ในช่วง เงินเดือนเริ่มต้น วาย จำนวน 33 คน (ร้อยละ 44.00)

ในด้านอายุงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุงาน 4 – 6 ปี จำนวน 30 คน (ร้อยละ 40.00) รองลงมาอยู่ในช่วงอายุงาน 1 – 3 ปี จำนวน 20 คน (ร้อยละ 26.70) อายุงานน้อยกว่า 1 ปี จำนวน 15 คน (ร้อยละ 20.00) และอายุงาน 7 ปีขึ้นไป มีจำนวน 10 คน (ร้อยละ 13.30) ซึ่งน้อยที่สุดตามลำดับ

ในด้านตำแหน่งงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานระดับเจ้าหน้าที่ – เจ้าหน้าที่อาวุโส จำนวน 63 คน (ร้อยละ 84) รองลงมาอยู่ในตำแหน่งงานระดับหัวหน้าแผนก จำนวน 6 คน (ร้อยละ 8) ตำแหน่งงานระดับผู้จัดการ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 6.70) และตำแหน่งงานระดับผู้ช่วยผู้จัดการ มีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 1.30) ซึ่งน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงิน俸norชั้นเอ็กซ์ และเงิน俸norชั้นวายบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงิน俸norชั้นเอ็กซ์ และเงิน俸norชั้นวายบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

ทัศนคติที่มีต่อการทำงานของ พนักงานสูงอายุ	เงิน俸norชั้น					
	เงิน俸norชั้นเอ็กซ์		ระดับ	เงิน俸norชั้นวาย		ระดับ
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
ด้านบุคคล						
ปัญหาสุขภาพของผู้สูงอายุ	2.35	0.75	ไม่เห็นด้วย	2.44	0.77	ไม่เห็นด้วย
ด้านองค์กร						
การเรียนรู้นวัตกรรม	3.67	0.80	เห็นด้วย	3.64	0.67	เห็นด้วย
ประสิทธิภาพและประสิทธิผล	3.79	0.54	เห็นด้วย	3.68	0.44	เห็นด้วย
ของงาน						
ความสัมพันธ์ในองค์กร	3.56	0.67	เห็นด้วย	3.59	0.59	เห็นด้วย
รวม	3.33	0.50	เห็นด้วย	3.32	0.38	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงิน俸norชั้นเอ็กซ์ และเงิน俸norชั้นวายบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี พบว่า ทัศนคติต่อการทำงานพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงิน俸norชั้นเอ็กซ์ ด้านบุคคล ในเรื่องปัญหาสุขภาพของพนักงานสูงอายุมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.35$, SD = 0.75) และเงิน俸norชั้นวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.44$, SD = 0.77)

ทัศนคติต่อการทำงานพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ ด้านองค์กรในเรื่องการเรียนรู้นวัตกรรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.67$, SD = 0.80) และเงนเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.64$, SD = 0.67)

ทัศนคติต่อการทำงานพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ ด้านองค์กรในเรื่องประสาทวิภาคและประสาทวิผลของงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.79$, SD = 0.54) และเงนเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.68$, SD = 0.44)

ทัศนคติต่อการทำงานพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ ด้านองค์กรในเรื่องความสัมพันธ์ในองค์กรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.56$, SD = 0.67) และเงนเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.59$, SD = 0.59)

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเงนเนอเรชั่นวายบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลในเรื่องปัญหาสุขภาพของผู้สูงอายุรายข้อ

ด้านบุคคลในเรื่องปัญหาสุขภาพ ของผู้สูงอายุ	เงนเนอเรชั่น					
	เงนเนอเรชั่นเอ็กซ์		ระดับ	เงนเนอเรชั่นวาย		ระดับ
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
ผู้สูงอายุมีปัญหาด้านสุขภาพ ไม่เห็นด้วย	2.17	0.91	ไม่เห็นด้วย	2.27	0.80	ไม่เห็นด้วย
ผู้สูงอายุมีปัญหารือการได้ยิน ไม่เห็นด้วย	2.48	0.89	ไม่เห็นด้วย	2.64	0.93	ไม่เห็นด้วย
ผู้สูงอายุมีปัญหารือสายตา ไม่เห็นด้วย	2.07	0.95	ไม่เห็นด้วย	2.30	0.88	ไม่เห็นด้วย
ผู้สูงอายุมีโอกาสประสบอุบัติเหตุ ในการทำงานสูง	2.67	1.03	ไม่แน่ใจ	2.55	1.03	ไม่เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเงนเนอเรชั่นวายบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านบุคคลในเรื่องปัญหาสุขภาพของผู้สูงอายุเมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อ พบว่า ทัศนคติของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุมีปัญหาด้านสุขภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.17$, SD = 0.91) และเงนเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.27$, SD = 0.80)

ทัศนคติของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุมักมีปัญหารึ่องการได้ยินมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.48$, $SD = 0.89$) และเงนเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 2.64$, $SD = 0.93$)

ทัศนคติของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุมักมีปัญหารือถ่ายตามมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.07$, $SD = 0.95$) และเงนเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.30$, $SD = 0.88$)

ทัศนคติของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุมีโอกาสประสบอุบัติเหตุในการทำงานสูงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 2.67$, $SD = 1.03$) และเงนเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.55$, $SD = 1.03$)

ตารางที่ 4-4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของ พนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเงนเนอเรชั่นวายบริษัทในเครือ เช่นทรัพพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านองค์กรในเรื่องการเรียนรู้และนวัตกรรมรายข้อ

ด้านองค์กรในเรื่องการเรียนรู้ และนวัตกรรม	เงนเนอเรชั่น					
	เงนเนอเรชั่นเอ็กซ์		ระดับ	เงนเนอเรชั่นวาย		ระดับ
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
ผู้สูงอายุสามารถเรียนรู้วิทยาการ ใหม่ ๆ ได้	3.67	0.87	เห็นด้วย	3.55	0.83	เห็นด้วย
ผู้สูงอายุเป็นผู้พร้อมที่จะรับการฝึก อบรมเพื่อเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ ๆ	3.55	0.89	เห็นด้วย	3.52	0.91	เห็นด้วย
ผู้สูงอายุสามารถพัฒนาการทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าได้รับ	3.79	0.84	เห็นด้วย	3.85	0.67	เห็นด้วย
การอบรม						

จากตารางที่ 4-4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเงนเนอเรชั่นวายบริษัทในเครือ เช่นทรัพพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านองค์กรในเรื่องการเรียนรู้และนวัตกรรมเมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อ พบว่า ทัศนคติของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุสามารถเรียนรู้

วิทยาการใหม่ ๆ ได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.87$) และเจนเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.55$, $SD = 0.83$)

ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นผู้พร้อมที่จะรับการฝึกอบรมเพื่อเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.55$, $SD = 0.89$) และ เจนเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.52$, $SD = 0.91$)

ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุสามารถพัฒนาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าได้รับการอบรมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.84$) และ เjenเนอเรชั่นวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 0.67$)

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของ พนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวายบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านองค์กรในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน รายข้อ

ด้านองค์กรในเรื่องประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงาน	เจนเนอเรชั่น					
	เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์		ระดับ	เจนเนอเรชั่นวาย		ระดับ
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
ประสบการณ์ของผู้สูงอายุมีความสำคัญต่อการทำงาน	4.40	0.73	เห็นด้วย	4.45	0.56	เห็นด้วย
ผู้สูงอายุเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง	4.14	0.75	เห็นด้วย	4.09	0.72	เห็นด้วย
ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมือนบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในวัยทำงาน	3.64	0.76	เห็นด้วย	3.48	0.76	เห็นด้วย
ผู้สูงอายุสามารถทำงานติดต่อกันได้หลายชั่วโมง	3.10	0.85	ไม่แน่ใจ	2.97	0.73	ไม่แน่ใจ
ผู้สูงอายุมีความเข้าใจต่อความต้องการของลูกค้า	3.64	0.79	เห็นด้วย	3.42	0.66	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เช่นทรัพพณาน จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านองค์กรในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานมีอ ปิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อ พบว่า ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ เกี่ยวกับประสบการณ์ ของผู้สูงอายุมีความสำคัญต่อการทำงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.40$, SD = 0.73) และ เจนเนอเรชันวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.45$, SD = 0.56)

ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพเหมือนบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในวัยทำงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.14$, SD = 0.75) และเจนเนอเรชันวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.09$, SD = 0.72)

ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพเหมือนบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในวัยทำงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.64$, SD = 0.76) และเจนเนอเรชันวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.48$, SD = 0.76)

ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุสามารถทำงานติดต่อ กันได้ หลากหลายชั่วโมงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.10$, SD = 0.85) และเจนเนอเรชันวาย มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 2.97$, SD = 0.73)

ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุมีความเข้าใจต่อความต้องการ ของลูกค้ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.64$, SD = 0.79) และเจนเนอเรชันวาย มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.42$, SD = 0.66)

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของ พนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เช่นทรัพพณาน จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านองค์กรในเรื่องความสัมพันธ์ในองค์กรรายข้อ

ด้านองค์กรในเรื่องความสัมพันธ์ ในองค์กร	เจนเนอเรชัน					
	เจนเนอเรชันเอ็กซ์		ระดับ	เจนเนอเรชันวาย		ระดับ
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD	
ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวเข้า กับผู้ทำงานต่างวัย	3.40	0.80	ไม่แน่ใจ	3.45	0.71	เห็นด้วย
ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาต่อการ ทำงานในองค์กร	3.45	0.86	เห็นด้วย	3.45	0.71	เห็นด้วย

ตารางที่ 4-6 (ต่อ)

ด้านองค์กร ในเรื่องความสัมพันธ์ ในองค์กร	เจนเนอเรชัน							
	เจนเนอเรชันอีกซ์		ระดับ	เจนเนอเรชันวาย		ระดับ		
	\bar{X}	SD		\bar{X}	SD			
ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีความจริงรักภักดีต่อ องค์กร	3.81	0.80	เห็นด้วย	3.85	0.76	เห็นด้วย		

จากตารางที่ 4-6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชันอีกซ์ และเจนเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี ด้านองค์กรในเรื่องความสัมพันธ์ในองค์กรมีอิทธิพลในรายละเอียดแต่ละข้อ พบว่า ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชันอีกซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวเข้ากับผู้ที่ทำงานต่างวัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.40$, SD = 0.80) และเจนเนอเรชันวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.45$, SD = 0.71)

ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชันอีกซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาต่อการทำงานในองค์กรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.45$, SD = 0.86) และเจนเนอเรชันวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.45$, SD = 0.71)

ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชันอีกซ์ เกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีความจริงรักภักดีต่อองค์กรมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.81$, SD = 0.80) และเจนเนอเรชันวาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 3.85$, SD = 0.76)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4-7 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี

ทัศนคติที่มีต่อการทำงานของพนักงาน สูงอายุ	เจนเนอเรชัน เอ็กซ์		เจนเนอเรชัน วาย		t-Test	P-Value
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
ด้านบุคคล						
ปัญหาสุขภาพของผู้สูงอายุ	2.35	0.75	2.44	0.77	-0.534	0.595
ด้านองค์กร						
การเรียนรู้นวัตกรรม	3.67	0.80	3.64	0.67	0.178	0.859
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน	3.79	0.54	3.68	0.44	0.870	0.387
ความสัมพันธ์ในองค์กร	3.56	0.67	3.59	0.59	-0.205	0.838
รวม	3.33	0.50	3.32	0.38	0.082	0.935

จากตารางที่ 4-7 ผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี พบร่วมกันว่า พนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายจะมีทัศนคติต่อการทำงานของผู้สูงอายุไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายจะมีทัศนคติต่อการทำงานของผู้สูงอายุในด้านบุคคลและด้านองค์กรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ เป็นข้อความปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

ตารางที่ 4-8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ	จำนวน
ประสบการณ์ของผู้สูงอายุเป็นประโยชน์สำหรับการทำงาน	5
สามารถทำงานร่วมกันได้	4
ไม่ยอมเปิดรับความรู้ใหม่ ๆ	3
สุขภาพร่างกายอาจมีปัญหาบ้างสำหรับงานที่ต้องใช้กำลัง	2
ทำงานร่วมกับวัยอื่นค่อนข้างยาก	1
มีทัศนคติค่อนข้างลบ	1

จากตารางที่ 4-8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน 12 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมองว่า ประสบการณ์ของผู้สูงอายุเป็นประโยชน์สำหรับการทำงาน 5 คน มองว่าพนักงานในแต่ละเจนเนอเรชั่นสามารถทำงานร่วมกันได้จำนวน 4 คน มองว่าผู้สูงอายุไม่ยอมเปิดรับความรู้ใหม่ ๆ จำนวน 3 คน มองว่าสุขภาพร่างกายของผู้สูงอายุอาจมีปัญหาบ้างสำหรับงานที่ต้องใช้กำลัง จำนวน 2 คน มองว่าผู้สูงอายุทำงานร่วมกับวัยอื่นค่อนข้างยาก จำนวน 1 คน และมองว่าผู้สูงอายุมีทัศนคติค่อนข้างลบ จำนวน 1 คน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อศึกษาทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี โดยมีสมมติฐานของการวิจัย คือ ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของ พนักงาน เจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้นี้เป็นพนักงานบริษัท เช็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด ที่ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ พนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ จำนวน 45 คน และเจนเนอเรชันวาย จำนวน 38 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบง่าย โดยมุ่งศึกษาตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอิสระ คือ เjenเนอเรชัน ของพนักงาน และตัวแปรตาม คือ ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล คือ ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพของผู้สูงอายุ และด้านองค์กร คือ การเรียนรู้ และนวัตกรรม ประสิทธภาพและประสิทธิผลของงาน และ ความสัมพันธ์ในองค์กร เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำแนกออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการทำงานของ พนักงานสูงอายุ ของพนักงานเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรี เป็นแบบสอบถามแบบวัดตามมาตรฐานส่วนประมาณของลิเคริฟ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยความตรงของเนื้อหา โดยใช้การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ของระหว่างข้อคำถามและเนื้อหา และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า ของ cronbach ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.827 โดยด้านบุคคลมีค่าความเชื่อมั่น 0.826 ด้านองค์กรมีค่าความเชื่อมั่น 0.853 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับการ วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน และสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ สถิติทดสอบที่แบบตัวอย่างอิสระกัน และตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อ การทำงานของพนักงานสูงอายุ

สรุปผล

ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 สรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงาน เjenเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายบริษัทในเครือ เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัด

ชลบุรี โดยเฉพาะอยู่ในระดับเห็นด้วย ซึ่งเป็นทัศนคติในด้านบวก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบุคคล ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่าสุขภาพของผู้สูงอายุไม่มีปัญหาต่อการทำงาน ผู้สูงอายุไม่มีปัญหารือเรื่อง การได้ยิน ไม่มีปัญหารือเรื่องสายตา และผู้สูงอายุมีโอกาสประสบอุบัติเหตุในการทำงานต่ำ ด้านองค์กร ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่า ในเรื่องการเรียนรู้และนวัตกรรมนี้ผู้สูงอายุสามารถเรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ได้ และพร้อมที่จะรับการฝึกอบรมเพื่อเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ ๆ ได้ อีกทั้งยังสามารถพัฒนาการทำงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการอบรม ในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานนี้ผู้สูงอายุ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ที่มีประโยชน์ ผู้สูงอายุมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง ประสิทธิภาพการทำงานเหมือนบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในวัยทำงาน และผู้สูงอายุมีความเข้าใจต่อความต้องการของลูกค้า ได้ดี แต่ไม่แน่ใจว่าผู้สูงอายุจะสามารถทำงานติดต่อกันได้หลายชั่วโมง ในเรื่องความสัมพันธ์ใน องค์กรทั้ง 2 กลุ่ม เห็นว่า ผู้สูงอายุนี้ไม่เป็นปัญหาต่อการทำงานในองค์กร มีความจริงรักภักดีต่อ องค์กร โดยที่พนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ไม่แน่ใจว่าผู้สูงอายุจะสามารถปรับตัวเข้ากับผู้ทำงานต่างวัยได้ แต่ พนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ไม่แน่ใจว่าผู้สูงอายุจะสามารถปรับตัวเข้ากับผู้ทำงานต่างวัยได้

ตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 สรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการทำงานของพนักงานสูงอายุ ของพนักงาน เเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเงนเนอเรชั่นวัยบริษัทในเครือ เช่นทรัพพณนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัด ชลบุรีมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5-1 สรุปผลการวิจัยตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่	ผลการทดสอบ
สมมติฐาน	
ทัศนคติของพนักงานเงนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเงนเนอเรชั่นวัย ที่มีต่อ การทำงานของผู้สูงอายุบริษัทในเครือ เช่นทรัพพณนา จำกัด (มหาชน)	ปฎิเสธ
ในจังหวัดชลบุรี มีความแตกต่างกัน	

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีเงนเนอเรชั่นต่างกันมีทัศนคติต่อการทำงานของผู้สูงอายุ บริษัทในเครือ เช่นทรัพพณนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผลวิจัยบางส่วนสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมรักษ์ รักษาทรัพย์, ภวิ นิลใบ และนงนุช อินทร์วิเศษ (2551) กล่าวว่า ทัศนคติของผู้สูงอายุต่อการทำงานของผู้สูงอายุ โดย ด้านองค์กรเห็นว่าผู้สูงอายุที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร คือ ยังสามารถพัฒนาการทำงานได้หากได้รับ

การฝึกอบรม ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ที่มีประโยชน์ ผู้สูงอายุมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง มีความจริงกักษณ์ต้องค์กร และยังเห็นว่าผู้สูงอายุเข้าใจความต้องการของลูกค้าได้ดี ปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงานได้ง่าย ประสิทธิภาพการทำงานเหมือนกับบุคคลอื่นที่อยู่ในวัยทำงาน และบางส่วนที่ไม่สอดคล้อง โดยบุคคลเห็นว่า สุขภาพมีปัญหาต่อการทำงาน ผู้สูงอายุมีปัญหาด้านสายตา มีส่วนหนึ่งที่มีปัญหาการได้ยิน และปัญหาด้านการลือสาร และส่วนน้อยที่เห็นว่าผู้สูงอายุมีความเครียดต่อการทำงาน หรือมีโอกาสประสบอุบัติเหตุในสถานประกอบการสูง ด้านองค์กรเห็นว่าผู้สูงอายุไม่สามารถเรื่องเรียนรู้การใช้เทคโนโลยี การรับวิทยาการใหม่ ๆ ความพร้อมในการฝึกอบรมใหม่ ๆ ความไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้หลาย ๆ ชั่วโมง ขาดความอดทนต่อการทำงาน การทำงานเชื่องช้า และมักเป็นปัญหาต่อการทำงาน และผลวิจัยไม่สอดคล้องกับแนวความคิดของ เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล, กฤษยา นุ่มพยา, จิรภา นวลถักษณ์ และชนพัฒน์ ปลื้มบุญ (2557) กล่าวว่า เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวายมีมุ่งมองต่อคุณลักษณะของตนเองและความคาดหวังต่อคุณลักษณะของเจนเนอเรชั่นอื่น ที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าพนักงานในองค์กรจะมีความแตกต่างกันด้านช่วงอายุเจนเนอเรชั่นแต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยทำการศึกษานั้นเป็นพนักงาน เจนเนอเรชั่นเอ็กซ์และพนักงานเจนเนอเรชั่นวาย ที่ทำงานอยู่ในองค์กรเดียวกันซึ่งจะได้รับประสบเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สำคัญมา เมื่อมองกับ โดยเฉพาะเรื่องการทำงานซึ่งอาจทำให้ความคิด ทัศนคติ และมุมมองในการทำงานไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวายที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุบริษัทในเครือ เช่นทรัพพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรีไม่เห็นด้วยว่าสุขภาพของผู้สูงอายุมีปัญหาต่อการทำงาน แต่มีบางส่วนมองว่าผู้สูงอายุอาจมีโอกาสประสบอุบัติเหตุในการทำงาน ดังนี้เสนอแนะให้มีการกำหนดนโยบายความปลอดภัยให้ชัดเจน และจัดอบรมพนักงานเพื่อเพิ่มความเข้าใจในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานให้มีความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น

1.2 ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวายที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุบริษัทในเครือ เช่นทรัพพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรีเห็นด้วยในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลการทำงานของผู้สูงอายุ แต่มีบางส่วนมองว่าผู้สูงอายุอาจจะไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้หลายชั่วโมง ดังนี้เสนอแนะให้องค์กรจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ให้เป็นประโยชน์ต่อแรงงานผู้สูงอายุ และส่งเสริมให้ชีดหยุ่นเวลาทำงานหรือสามารถปรับเปลี่ยนเวลาทำงานได้ เพื่อให้ใช้ชีวิตได้อย่างสมดุลระหว่างเวลาทำงานและชีวิตส่วนตัว

1.3 ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวาย ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุบริษัทในเครือ เช่นทรัคพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรีเห็นด้วยว่าผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์ในองค์กรที่ดี แต่มีบางส่วนมองว่าผู้สูงอายุอาจจะไม่สามารถปรับตัวเข้ากับผู้ทำงานต่างวัย ได้ดังนี้เสนอแนะให้องค์กรจัดหลักสูตรโดยผู้สูงอายุเป็นวิทยากรนำประสบการณ์ทำงานที่มีมาแนะนำแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคนในองค์กรเพราะนอกจากประสบการณ์ผู้สูงอายุจะมีประโยชน์แล้วยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคนในองค์กร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลกับประชากรที่เป็นพนักงานเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นบริษัทในเครือ เช่นทรัคพัฒนา จำกัด (มหาชน) ในจังหวัดชลบุรีเท่านั้น ควร มีการนำไปศึกษาวิจัยกับในกลุ่มธุรกิจอื่น ๆ ในเครือเช่นทรัคกรุ๊ป เพื่อวางแผนและปรับใช้แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมการทำงานร่วมกันของคนหลากหลายแทนเนอเรชั่นในองค์กร

2.2 ควรศึกษาความพร้อมในการจ้างงานหรือขยายการจ้างงานผู้สูงอายุในองค์กร เพื่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรได้ดี

บรรณานุกรม

กนลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2527). การศึกษานุคคลเป็นรายกรณี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยวิทยาลัยศรีนครินทร์。

จรัสวรรณ เทียนประภาส และพัชรี ตันศิริ. (2542). การพยาบาลผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.

เจษฎา นกน้อย. (2552). การจัดการความหลากหลายในองค์กร ตัวแบบทางค้านทรัพยากรมนุษย์เพื่อความเท่าเทียมกันของผู้มีอัตลักษณ์ทางเพศ. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ฉัฐจุฑา นกจันทร์. (2554). การปรับเปลี่ยนแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากรบนเรือนเอ็กซ์และบุคลากรบนเรือขวาง กรณีศึกษาพนักงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, คณะศิลปศาสตร์ ประยุกต์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

นัตรชัย เอี่ยมอ่อง. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของพนักงานสอบสวนประจำสถานีตำรวจนักสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล 9 ในการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงถูกต้องที่มาใช้ในชั้นพนักงานสอบสวน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญากรรมและงานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

เฉลิมพล แจ่มจันทร์. (2556). ข้อพิจารณาโนนทัศน์ใหม่ของ “นิยามผู้สูงอายุ” และ “อายุเกณฑ์”. ใน ประเทศไทย. วารสารประชากร, 4(1), 131-150.

ณัฏฐ์ชุดา วิจิตรามรี. (2556). การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เดชา เดชะวัฒน์พศาล, กฤญา นุ่มพยา, จีรภา นวลลักษณ์ และชนพัฒน์ ปลื้มนุญ. (2557). การศึกษาเจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวายในมุมมองต่อคุณลักษณะของตนเอง และความคาดหวังต่อคุณลักษณะของเจนเนอเรชันอื่น. ชุมทางกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 36(141), 1-17.

ทัศนี ศรีกิตติศักดิ์. (2554). เอกสารเรียนในองค์กร บุคลิกภาพห้องค์ประกอบ และปัจจัยจูงใจในการทำงาน กรณีศึกษาพนักงานบริษัทประกันภัยแห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ธรรมรัตน์ อุ่นพรต. (2556). ค่านิยมในการทำงานที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรของเจนเนอเรชันต่าง ๆ. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 36(138), 40-62.
- นงนุช สุนทรવากันต์. (2556). แนวทางการปรับปรุงกฎหมาย เพื่อขยายโอกาสการทำงานของผู้สูงอายุ. *วารสารนักบริหาร*, 33(3), 39-46.
- นงนุช สุนทรવากันต์ และสายพิณ ชินตระกูลชัย. (2552). รายงานฉบับสมบูรณ์ การสร้างโอกาสการทำงานของผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการวิชาการเศรษฐศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บริษัท เช็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน). (2554). ข้อมูลทั่วไปของบริษัท. เข้าถึงได้จาก <http://www.cpn.co.th>.
- ปฏิมา ชพานนท์. (2544). หัวหน้าคติต่อการทำงานของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในสังกัดสำนักงานเขตส่วนภูมิภาค เขต 22. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรรัตน์ แสดงหาญ, (2556). สูงวัยแต่ยังไหavo ยู่ มุมมองต่อการทำงานของผู้สูงอายุในยุค Aging Society. *วารสารการบริหารคน*, 34(2), 68-71.
- พรรัตน์ แสดงหาญ, (2557). แนวโน้มการจ้างงานในยุคสังคมผู้สูงอายุ. *วารสารการบริหารคน*, 35(2), 81-85.
- พิมลพรรณ เชื้อบางແກ້ວ. (2554). การบริหารความหลากหลายของบุคลากรในองค์การ กลยุทธ์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์. *วารสารนักบริหาร (Executive Journal)*, 31(1), 153-159.
- ไฟโรมน์ วงศ์วุฒิวัฒน์. (2551). สังคมผู้สูงอายุ เราจะเตรียมรับมือกันอย่างไร. เข้าถึงได้จาก http://www.bangkokbank.com/download/EX_Aging_Society_TH.pdf.
- รศrinทร์ เกรย์ และณัฐจิรา ทองเจริญชูพงศ์. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตของผู้สูงอายุ. *วารสารประชากร*, 3(2), 45-63.
- วิทยา ชีวรุ โนทัย. (2555). รักและผูกพัน เกเนอเรชัน แซด. กรุงเทพฯ: ฐานบุ๊คส์.
- วิรช ลกิรัตนกุล. (2529). การประชาสัมพันธ์ ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คราวุช ไชยศิริ. (2550). พฤติกรรมการบริโภคอุปกรณ์เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร ของกลุ่มเจนเนอเรชันวัยในเขตกรุงเทพมหานคร. *วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชา การสื่อสาร การตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศักดิ์ไทย ศรีกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2551). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติคุ้มพิน陀ร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน. (2556). องค์กรสูงวัย (*Aging organization*) - - HRD จะรับมืออย่างไร. นนทบุรี: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2551ก). รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการสร้างและขยายโอกาสในการเข้าถึงหลักประกันทางสังคมขึ้นพื้นฐานสำหรับผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2551ข). รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาผลกระทบของการขยายอายุการทำงานของภาคเอกชน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.

สถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2556). สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2556. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย.

สมรักษ์ รักษาทรัพย์, กาญจน์ กัจวนพรคริ และนงนุช อินทริเศษ. (2553). โครงการศึกษาอาชีพและโอกาสที่จะได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม สอดคล้องกับผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมรักษ์ รักษาทรัพย์, โวล์ นิลไบ และนงนุช อินทริเศษ. (2551). โครงการนำร่องศึกษาความเหมาะสมในการทำงานของแรงงานหลังเกษียณอายุ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2539). สังคมวิทยาภาวะสูงอายุ ความเป็นจริงและการคาดการณ์ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สริตา อั่งสกุล. (2552). ความต้องการของผู้บริโภค (*Consumer insight*) ที่เป็นกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย มีผลต่อรูปแบบธุรกิจ. โครงการทางธุรกิจบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, คณะพาณิชศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557ก). การสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557ข). รายงานผลเบื้องต้นการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). สรุปผลที่สำคัญการทำงานของผู้สูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สุจินดา ม่วงมี. (2545). ทัศนคติของนิสิตของมหาวิทยาลัยที่มีต่อผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

- สุบัทนา ตันตยาภินันท์. (2554). ความแตกต่างภายในองค์กรกับยุทธวิธีในการบริหารทรัพยากรมนุษย์.
สารสารนักบริหาร (Executive Journal), 31(4), 153-159.
- สุพัตรา สุภาพ. (2543) สังคมและวัฒนธรรมไทย: ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. กรุงเทพฯ:
 ไทยวัฒนาพาณิช.
- อกัญญา อิงอาจ. (2555). การวิเคราะห์เชิงสถิติ. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัญชลี สีบัว. (2549). ทัศนคติต่อการทำงาน และความเชื่ออำนาจภายในตนเอง ที่เกี่ยวข้องกับผลการ
 ปฏิบัติงานของหัวหน้างานระดับต้น ศึกษาเฉพาะกรณี พนักงานธนาคารเอกชนแห่งหนึ่ง.
 วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม, ภาควิชาจิตวิทยา,
 มหาวิทยาลัยเกริกศาสตร์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

ที่ ศธ ๖๖๐๓.๑/ ๒๔๕๙

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๖๐๑๓๑

วันที่ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน คุณสมนยา ผ่าดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสำรวจข้อมูล

ด้วย นางสาวอันทน์แข วัฒนฉัตร รหัสประจำตัว ๕๕๖๐๗๔๘ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ภาควิเศษ ได้เสนอผลงานนิพนธ์ เรื่องหัวข้อดังนี้
เจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวาย ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุของพนักงานบริษัท เชนทัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด โดยมี ดร.พรรดา แสดงハウเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ เพื่อการวิจัย และคณานิพัทธ์ที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นนทศักดิ์)

คณบดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว

สำนักงานคณบดี

โทร. ๐ ๓๘๑๐ ๒๔๕๙

โทรสาร ๐ ๓๘๑๐ ๒๔๕๙

ที่ ศธ ๖๖๐๓.๑/ ๑๑๙ ๔/๖

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

วันที่ ๒๕๓๘ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน คุณสุภานัน พรีกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสำรวจข้อมูล

ด้วย นางสาวฉันท์แข วัฒนชัตร รหัสประจำตัว ๕๕๗๒๐๗๔๘ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจพยากรณ์ ภาคพิเศษ ได้เสนองานนิพนธ์ เรื่องทัศนคติของ เยาวชนเรื่องอิเล็กทรอนิกส์ และเจนเนอเรชันวาย ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุของพนักงานบริษัท เอ็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด โดยมี ดร.พรรดา แสดงหาญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ เพื่อการวิจัย และคณฑา พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของ เครื่องมือ เพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในครั้งนี้

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และ ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นนทศักดิ์)
คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว

สำนักงานคณบดี

โทร. ๐ ๓๘๑๐ ๒๕๕๘

โทรสาร ๐ ๓๘๑๐ ๒๕๕๙

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว สำนักงานคณบดี โทร. ๒๔๕๙
 ที่ ศธ ๖๖๐๓.๑/ ๘๙๗๐๙ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน ดร.วรรณวิชne ถynomชาติ

ด้วย นางสาวอันทันยา วัฒนอัตร รหัสประจำตัว ๔๕๙๒๐๗๔๘ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตร การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมบุษย์ ภาควิชาเชิง ได้เสนอผลงานนิพนธ์ เรื่องทัศนคติของ เจนเนอเรชันเอ็กซ์ และเจนเนอเรชันวาย ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุของพนักงานบริษัท เอ็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด โดยมี ดร.พรรตต์ แสงคงาญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ เพื่อการวิจัย

ในการนี้ คณาฯ พิจารณาเห็นว่า่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของ เครื่องมือ เพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (ดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชนี นนทศักดิ์)
 คณบดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ทัศนคติของเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวายที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุ ของพนักงานบริษัท เซ็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มุ่งที่จะศึกษาทัศนคติของเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) และเจนเนอเรชั่นวาย (Generation Y) ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุของพนักงานบริษัท เซ็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด ซึ่งศึกษาโดยยานางสาวพันทនน์ แซ่ วัฒนฉัตร นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจัดการทรัพยากรบุคคล คณะกรรมการจัดการและ การท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติของเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) และเจนเนอเรชั่นวาย (Generation Y) ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุของพนักงานบริษัท เซ็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือด้านบุคคล ประกอบด้วยสุขภาพของผู้สูงอายุ และด้านองค์กร ประกอบด้วย การเรียนรู้และนวัตกรรม ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน และความสัมพันธ์ในองค์กร จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 3 ความเห็นอื่น ๆ ที่มีต่อ ทัศนคติของเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) และเจนเนอเรชั่นวาย (Generation Y) ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุ

ผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนี้ คือ พนักงานบริษัท เซ็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด ค่าตอบของท่าน ไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านหรือหน้าที่การทำงานของท่านแต่ประการใด แต่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาวางแผนทรัพยากรบุคคล หรือองรับสังคมผู้สูงอายุ ในองค์กรพร้อมรับมือกับปัญหาการขาดแคลนแรงงานในอนาคต โดยการจ้างงานหรือขยายการจ้างงานผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่อง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ครั้งนี้

ผู้ที่
จันทน์แซ่ วัฒนฉัตร

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจัดการทรัพยากรบุคคล
คณะกรรมการจัดการและ การท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

ชาย หญิง

2. Generation

Generation X อายุระหว่าง 32 - 50 ปี
 Generation Y อายุระหว่าง 18 - 31 ปี

3. อายุงาน

น้อยกว่า 1 ปี 1 – 3 ปี
 4 – 6 ปี 7 ปี ขึ้นไป

4. ตำแหน่งงาน

ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ
 หัวหน้าแผนก เจ้าหน้าที่ – เจ้าหน้าที่อาชีวะ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบทักษะคิดของเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ และเจนเนอเรชั่นวายที่มีต่อการทำงานของ

ผู้สูงอายุ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับทักษะคิดของท่านที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นิยามศัพท์เฉพาะ

พนักงาน หมายถึง พนักงานของบริษัท เซ็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด ที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

เงินเนอเรชันເອັກ໌ หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 32 ถึง 50 ปี

เงินเนอเรชันวาย หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18 ถึง 31 ปี

ผู้สูงอายุ หมายถึง พนักงานของบริษัท เซ็นทรัลพัฒนา ชลบุรี จำกัด ที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป

หัศนคติที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุ หมายถึง หัศนคติที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. ด้านบุคคล ได้แก่

สุขภาพของผู้สูงอายุ หมายถึง ปัญหาด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการทำงานของผู้สูงอายุ ได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านการ ได้ยิน ปัญหารံ่องสายตา รวมทั้งมีโอกาสประสบอุบัติเหตุในการทำงานของผู้สูงอายุ

2. ด้านองค์กร ได้แก่

2.1 การเรียนรู้และนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการทำงานของผู้สูงอายุที่สามารถเรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ได้ พร้อมที่จะรับการฝึกอบรมในนวัตกรรมใหม่ ๆ และสามารถพัฒนาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าได้รับการอบรม

2.2 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน หมายถึง ผลการทำงานของผู้สูงอายุมาจากการสนับสนุนของผู้สูงอายุที่มีประโยชน์ต่อการทำงาน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมือนบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในวัยทำงาน สามารถทำงานติดต่อกันได้หลายชั่วโมง และเข้าใจต่อความต้องการของลูกค้า

2.3 ความสัมพันธ์ในองค์กร หมายถึง ผู้สูงอายุสามารถปรับตัวเข้ากับผู้ทำงานต่างวัย และไม่มีปัญหาต่อการทำงานขององค์กร รวมทั้งเป็นผู้ที่มีความจงรักภักดีต่อองค์กร

ข้อที่	การทำงานของผู้สูงอายุ	ระดับคะแนน					สำหรับผู้วิจัย
		1	2	3	4	5	
ด้านบุคคล : สุขภาพของผู้สูงอายุ							
1	ผู้สูงอายุมักมีปัญหาด้านสุขภาพ						
2	ผู้สูงอายุมักมีปัญหารื่องการได้ยิน						
3	ผู้สูงอายุมักมีปัญหารื่องสายตา						
4	ผู้สูงอายุมีโอกาสประสบอุบัติเหตุในการทำงานสูง						
ด้านองค์กร : การเรียนรู้และนวัตกรรม							
5	ผู้สูงอายุสามารถเรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ได้						
6	ผู้สูงอายุเป็นผู้พร้อมที่จะรับการฝึกอบรมเพื่อเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ ๆ						
7	ผู้สูงอายุสามารถพัฒนาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าได้รับการอบรม						
ด้านองค์กร : ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน							
8	ประสบการณ์ของผู้สูงอายุมีความสำคัญต่อการทำงาน						
9	ผู้สูงอายุเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง						
10	ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมือนบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในวัยทำงาน						
11	ผู้สูงอายุสามารถทำงานติดต่อกันได้หลายชั่วโมง						
12	ผู้สูงอายุมีความเข้าใจต่อความต้องการของลูกค้า						
ด้านองค์กร : ความสัมพันธ์ในองค์กร							
13	ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวเข้ากับผู้ทำงานต่างวัย						
14	ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาต่อการทำงานในองค์กร						
15	ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีความจริงรักภักดีต่องค์กร						

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นอื่น ๆ ที่มีต่อทัศนคติของเจนเนอเรชันเอ็กซ์ (Generation X) และเจนเนอเรชันวาย (Generation Y) ที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุ

ภาคผนวก ๑
ค่าความเสี่ยงมั่นของแบบทดสอบและแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	จำนวนข้อ	ค่าความเชื่อมั่น
ทัศนคติที่มีต่อการทำงานของผู้สูงอายุ	15	0.827
ด้านบุคคล	4	0.826
ผู้สูงอายุมักมีปัญหาด้านสุขภาพ		0.824
ผู้สูงอายุมักมีปัญหารื่องการได้ยิน		0.821
ผู้สูงอายุมักมีปัญหารื่องสายตา		0.822
ผู้สูงอายุมีโอกาสประสบอุบัติเหตุในการทำงานสูง		0.827
ด้านองค์กร	11	0.853
ผู้สูงอายุสามารถเรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ได้		0.819
ผู้สูงอายุเป็นผู้พร้อมที่จะรับการฝึกอบรมเพื่อเรียนรู้นวัตกรรมใหม่ ๆ		0.811
ผู้สูงอายุสามารถพัฒนาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการอบรม		0.816
ประสบการณ์ของผู้สูงอายุมีความสำคัญต่อการทำงาน		0.823
ผู้สูงอายุเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่สูง		0.823
ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมือนบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในวัยทำงาน		0.807
ผู้สูงอายุสามารถทำงานติดต่อกันได้หลายชั่วโมง		0.816
ผู้สูงอายุมีความเข้าใจต่อความต้องการของลูกค้า		0.812
ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวเข้ากับผู้ทำงานต่างวัย		0.812
ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาต่อการทำงานในองค์กร		0.807
ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่มีความจริงจังภักดีต่องค์กร		0.818